

David Pratt: Titkos ciklusok

<http://davidpratt.info/secretcyc.htm> (2007-08)

Fordította: Szabari János, 2012

Tartalom

1. Yugák és gyökérfajok.....	2
2. A gyökérfajok felosztása.....	6
3. Precessziós ciklus.....	9
4. Az ötödik gyökérfaj.....	11
5. A Föld kora.....	14
6. A tizenkét kör és faj.....	17
7. Bolygói megtestesülések.....	21
8. A körök és a fajok relatív hosszúsága.....	24
9. Vita a befejezetlen cikkel kapcsolatban.....	25
1. Melléklet: A kali yuga időpontjának megállapítása.....	30
2. Melléklet: Revati és a hindu zodiákus.....	33
Rövidítések.....	37

... sokat szándékosan sötétítettek el... (ML2 357, MLC 428)

A félrevezetések, amelyek elrejtik az ezoterikus filozófia valódi misztériumait, hatalmasak és rejtélyesek, és még most sem adható meg az utolsó szóig. A fátyol azonban egy kicsit jobban fellebbenthető, és néhány, eddig megtagadott magyarázat felkínálható a komoly tanulónak. (SD 2:310)

Amit a Mesterek most átadnak, az úgymond az ősi bölcsesség-vallás elemi töredékei. A most átadott tanításaik közül sok problémák formájában van, hogy mi oldjuk meg azokat... (Echoes 2:439)

...a [paradoxonok] megoldása felgyorsítja intuíciónkat, és a tanítások e rendszerének ez az egyik fő célja és rendeltetése... (FEP 339)

Utasítsd el, hogy elfogadj bármilyen különálló kijelentést egyedüli igazságként, bárhol is találj azt. *Fogd* meg, de ne egyedül azt, állítsd szembe, hasonlítsd össze, tanulmányozd, elemezd, ha az igazságot akarod. Erre különösen akkor van szükség, ha a ciklusokról van szó... (FEP 282)

...nincs az ezoterikus tanításoknak olyan területe, amit olyan gondosan őriznének, mint a számokkal és az időperiódusokkal foglalkozó kérdések... (EST 4:80)

1. Yugák és gyökérfajok

A hindu filozófia négy nagy ciklusról vagy yugáról beszél, amelyeknek a hossza rendre 4000, 3000, 2000 és 1000 isteni év (1 isteni év = 360 földi év). Mindegyiket egy „pirkadat” vezet be, és egy „alkonyat” (amit a szanszkritban „sandhi-nak” vagy „sandhya-nak” neveznek) zár le, amelyek hosszúsága megegyezik az érintett yuga 1/10-ével. A négy yuga együttesen alkot egy 4,320,000 éves maha-yugát, ami Brahma napjának egy ezrede (ami a Föld teljes élettartama).¹ Jelenleg a kali yugában járunk, ami i.e. 3102-ben kezdődött. Ezt úgy írják le, mint a legdurvábbat, a leghevesebbet és a leginkább erőpróbát igénylőt a négy yuga közül, ugyanakkor „az a korszak, amikor a szellemi és az értelmi fejlődés a leggyorsabban megtehető”, röviden, ez a „lehetőségek időszaka”.²

Yugák	Isteni évek	Földi évek
Pirkadat	400	144,000
Krita-/satya-yuga	4,000	1,144,000
Alkonyat	400	144,000
	<u>4,800</u>	<u>1,728,000</u>
Pirkadat	300	108,000
Treta-yuga	3,000	1,080,000
Alkonyat	300	108,000
	<u>3,600</u>	<u>1,296,000</u>
Pirkadat	200	72,000
Dvapara-yuga	2,000	720,000
Alkonyat	200	72,000
	<u>2,400</u>	<u>864,000</u>
Pirkadat	100	36,000
Kali-yuga	1,000	360,000
Alkonyat	100	36,000
	<u>1,200</u>	<u>432,000</u>
Összesen	<u>12,000</u>	<u>4,320,000</u>

Azt mondják, a négy ciklus arányát, a 4:3:2:1-et különböző skálákon kell alkalmazni, például a hét faj mindegyike négy korra osztható – az arany-, az ezüst-, a bronz- és a vaskorra –, és ugyanígy van az ilyen fajok minden legkisebb osztályával is.³

Mivel a négy yuga az emberi történelemben annak egy visszatükröződése, ami magának a Földnek és a bolygói láncnak a fejlődésében történik, ezért a yugák ugyanezen rendszere igaz egy kozmikus skálán, tehát létezik a satya yuga, a treta yuga, a dvapara yuga, és a kali yuga négyes sorozata a Föld fejlődésében és egy bolygói lánc fejlődésének még

¹ E. Burgess és W.D. Whitney: *Surya-Siddhanta* (1860), Wizards Bookshelf, n.d., 1:14-17, 152-4. old; OG 189-90; Isis 1:34.

² FSO 168, SOP 77.

³ SD 2:198.

nagyobb skáláján is. Természetesen ezek a kozmikus yugák sokkal hosszabbak, mint az emberi fajok yugái, de azokra is végig a 4, 3, 2, 1 általános rendszer vonatkozik.⁴

„Az általános szabály az – mondja G. de Purucker –, hogy a kicsi megismétli a nagyot, hogy a kicsi yugák nincsenek benne a nagyobb yugákban, viszont megismétlik azokat a saját kisebb skáláikon”. Az ötödik (árja/indo-európai) gyökérfajunk, mint egész, beleértve valamennyi kisebb alfaját, mintegy 5000 éve van saját kali-yugájában.

Ezen ötödik gyökérfaj néhány kisebb ciklusa vagy yugája mostanában is el fog kezdődni, néhány pedig be fog befejeződni, azonban mindegyik kölcsönösen hat a másikra, és a gyökérfaj nagy kali-yugájának a befolyása alatt áll. Így egy kisebb yuga vagy faj lehet fiatal és a virágzásába felemelkedő, mégis, mivel benne van az átfogó kali-yugában, ki van téve a fő kali-yuga általános hanyatlásának.

A gyökérfajon belüli minden kisebb ciklus – legyen az hosszabb vagy rövidebb – másfelől hetesség, ezért megvan a maga kicsi kali-yugája, a numerikus viszonyok pedig nagyjából ugyanazok. Mint ahogyan a nagy kali-yuga 432,000 év hosszú, úgy egy kisebb lehet csupán 432 év hosszú, vagy 4320, vagy akár 43,200. A hindu vagy az árja faj, amely ötödik gyökérfajunk egyik legelső alfaja volt, most faji kali-yugájában tartózkodik azon felül, hogy még a gyökérfaj kali-yugájában is. Törekszik azonban arra, hogy ismét felemelkedjen, és ez a jövőben meg is fog történni. Kisebb léptékben nézve, Spanyolország és Portugália is a rövid kali-yugájában tartózkodik. Olaszország éppen most fejezett be egy rövid kali-yugát, és kezd ismét felemelkedni. Sajnos, mivel ötödik gyökérfajunk nagyon anyagias természetű, mélyen belemerül az anyagba a negyedik körünk következtében, ezek a felemelkedések nagyobb részt a materializmus vonala mentén történnek.⁵

A fenti táblázatban szereplőknél rövidebb yugák tartalmazhatnak olyan ciklusokat, amelyek hossza ugyanannyi földi években, mint amilyen hosszúságokat a táblázat tartalmaz isteni években. Blavatsky kijelenti, hogy „a titkos alciklusok egyike, vagy 'a dévák évei' körülbelül 12,000 közönséges évig tart...”⁶ A következőt is írja:

... három yuga telt el a harmadik gyökérfaj ideje során, a Satya, a Treta és a Dvapara yuga, amelyek megfeleltek a korai gyermetagsége arany korának, az ezüst kornak, amikor elérte az érettségét és a bronz kornak, amikor nemekre szétválva a régiek hatalmas félisteneivé váltak.⁷

Mivel a harmadik (lemuriai) gyökérfaj a mezozoikum folyamán élt, amely a 44 és a 8 millió évvel ezelőtti időszakot öleli fel, e yugák hosszának hosszabbnak kellett lenniük, mint a fenti táblázatban szereplő értékek.⁸ Találunk utalást egy satya yugára is a föld kialakulását megelőzően, amely (metaforikusan fogalmazva) a „tejtenger köpülésével”, a „mennyei háborúval” és az „angyalok bukásával” kapcsolatos.⁹ Ez valószínűleg szintén egy satya yuga, csak a normál yugáknál hosszabb léptékben.

Általános szabályként elmondható, hogy egy gyökérfaj (vagy emberiség) két maha-yugáig (8.64 millió évig) tart. Az első maha-yuga során éri el csúcspontját. Egy új gyökérfaj akkor kezd el felemelkedni, és kezd meg satya yugáját, amikor a régi befejezi kali yugáját,

⁴ OG 190. „... a négy yuga bármilyen egységes periódusra vonatkozik az idő folyásában: egy bolygólánc körére, egy bolygó körére, egy gyökérfajra, vagy akár egy emberi élet periódusára is” (FSO 164).

⁵ FSO 163, SOP 702; lásd még: SOP 465-6.

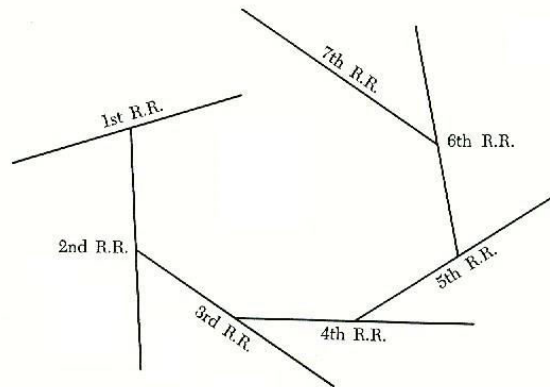
⁶ BCW 12:386. láb. GdeP utal egy olyan ciklusra, ami 10-12,000 évig tart, és ami nagyjából Poseidonis i.e. 9565-os elsüllyedésekor kezdődött, és a XX. század elején fejeződött be. Ennek jellegzetessége az anyagiságban való növekedés volt (FSO 8). A kérdéses ciklus lehet annak a 21,000 éves ciklusnak a fele is, amelyet a napéjegylenlőségek precessziójának és az apszidális precessziójának kombinálása hoz létre (lásd: „[Poleshifts](#)”, 1. rész, 5. fejezet).

⁷ SD 2:520. lábjegyzet.

⁸ Lásd: „[Root-race chronology](#)” és „[Geochronology: theosophy and science](#)”, 3. fejezet.

⁹ SD 1:67-8.

ami egy geológiai kataklizmák által jelzett átmeneti időszak. A második maha-yuga folyamán a régi gyökérfaj lassan kihál, miközben az új az érettségi szintje felé halad.¹⁰

1. ábra¹¹

HPB a következőt írja:

... az atlantisziak negyedik alfaja a kali yugájában járt, amikor elpusztult, miközben az ötödik satya vagy krita yugájában tartott. Az árja faj most kali yugájában van, és még további 427,000 évig fog benne tartózkodni, miközben a különböző semitának, hamitának, stb. nevezett „család fajok” saját különleges ciklusukban járnak. Az eljövendő 6. alfaj, amely hamarosan el fog kezdődni, a satya (arany) korában lesz, mialatt mi learatjuk kali yuga-beli romlottságunk gyümölcsét.¹²

GdP elmagyarázza, mi történik a korábbi uralkodó fajjal:

Minden gyökérfajnak megvan a maga satya yugája, amit treta, dvapara és kali yugái követnek. Azután eljön egy sandhya vagy pihenési időszak, egy elágazási pont, ami után egy új faj születése következik. A következő új gyökérfaj magjai elkezdnek csírázni, de a régi gyökérfaj továbbra is megvan, noha ekkor már nem számít uralkodónak a földön. Ennek az oka az, hogy a következő gyökérfaj satya yugájának elkezdődésével az akkor kali yugában levő faj minden erősebb és fejlettebb Én-je az új fajban kezd megtestesülni, miközben a hanyatló faj teste még sok korszakon keresztül élnek és szaporodnak, de a fejlődés egyre alacsonyabb fokán álló Én-ek foglalják el azokat, amíg végül ezek a testek lassú degeneráció folyamán már csak az emberi nem legkevésbé fejlett Én-jeinek lakóhelyévé válnak. De a kihalóban levő faj szinte addig fennmarad, amíg a következő gyökérfaj el nem éri saját kali yugáját.¹³

Általában minden gyökérfaj elkezd a következő gyökérfaj magvait elültetni a csúcspontjánál, vagyis a negyedik fő alfajában. A következő gyökérfaj azonban nem fejlődik határozott típusú fajjá, amíg az előző gyökérfaj az ugyanolyan sorszámú alfajban tartózkodik, mint ami a következő gyökérfajé.

Például mi az ötödik gyökérfajunkban fogjuk elültetni a 6. gyökérfaj magvát, és ezt azért most tesszük, mert a 4. fő alfajban járunk... A 6. gyökérfaj azonban nem lesz ténylegesen egyedülálló faj, amíg mi, az 5. gyökérfaj, el nem érjük a 6. alfajunkat. Így a 4. gyökérfajban az 5. gyökérfaj magvait a 4. nagy alfajban vetették el. Azok a magvak azonban

¹⁰ SOP 42-3; FSO 165-6; OG 189-90.

¹¹ FEP 294. Ez a diagram egyaránt helyesen mutatja az alfajok család fajok, nemzeti fajok, törzsi fajok, stb. születését (FEP 296).

¹² SD 2:147. lábjegyzet.

¹³ FSO 165. „Az egyedüli mód e fajok kihalásának megállítására az összeházasodás, fajkeresztelés a magasabb fajokkal. Ilyenkor erősebb típusú, más Én-ek érkeznek a testekbe, és egy ideig fenntartják a fizikai eszközöket” (Dia 1:89).

ténylegesen nem gyűltek össze és indultak el, hogy elkezdjenek egy különálló fajt a 4. gyökérfaj 5. alfajának 4. al-alfájáig.¹⁴

Bár a négy yugából álló maha-yugára gyakran azt mondják, hogy egy másik négy yugából álló maha-yuga követi, vannak azonban arra is jelek, hogy valójában inkább hét yugáról van szó, mint négyről:

Mivel azt mondják, hogy Brahma egy napja (ami összesen hét kört jelent vagy fed le) egyenlő 14 manvantarával plusz egy Satya Yugával vagy 4,320,000,000-val, de mivel a Kali Yuga csak 4 Yugát fed le, miközben 7 van – ezért pedig a helyes összeg... [ez a befejezetlen kézirat itt félbeszakad]¹⁵

„Mivel a Krita, a Treta, a Dvapara és a Kali (korszakok) mindegyike csökkenést mutat a kiválóságban (fizikailag és erkölcsileg is), ezért a felemelkedő Dvapara, Treta és Krita növekedni fog mindenféle kiválóságban.”¹⁶

Az utóbbi idézet jelenthette azt, hogy a kihalt faj számára az első három yugát követő kali yugát ugyanaz a három yuga követi fordított sorrendben, és ez a teljes arányként a 4:3:2:1:2:3:4-et adja ki, összesen 8,208,000 évet lefedve.¹⁷

Az általános szabály, hogy egy gyökérfaj összesen két maha-yugáig tart, főleg az ötödik gyökérfajra vonatkozik. Atlantisz középső időszakában történő születése óta 4 vagy 5 millió év telt el, bár legkorábbi kezdetei 7 vagy 8 millió évre mennek vissza. Különálló fajj a satya yuga kezdetén, 3.89 millió éve kezdett válni, és határozottan önálló fajj kb. 1 millió éve vált Közép-Ázsiában.¹⁸

A negyedik (atlantiszi) gyökérfaj két maha-yugánál tovább tartott. Legkorábbi kezdetei mintegy 18 millió évvel ezelőtre tehető, a harmadik gyökérfaj közepére, bár GdeP azt is mondja, hogy a késő krétában (10 – 12 millió éve) kezdődött. Csúcspontját a harmadkor eocénjében érte el, és nagyrészt a miocénben pusztult el.¹⁹

A negyedik gyökérfaj közepéről néha azt mondják, hogy 8-9 millió évvel ezelőtt volt.²⁰ Ez azért van, mert a 9 millió év annak a nagyjából 18 millió évnél a fele, ami a harmadik gyökérfaj fele és a negyedik gyökérfaj legkorábbi kezdete óta eltelt. A teozófiai kronológiában ez visszavisz bennünket a kréta legvégére. A negyedik gyökérfaj katasztrófája azonban a negyedik alfajának a közepén, mintegy 4.5 millió éve,²¹ az oligocén/miocénben,²² amikor az a gyökérfaj és általában a föld elérte a legalsóbb, leganyagibb pontját fejlődési ciklusában.

Az első három gyökérfaj jelentősen tovább tartott, mint két-két maha-yuga, ezek összesen 150 millió évet öleltek fel.²³ Annak egyik oka, hogy az első két és fél faj olyan sokáig tartott az, hogy azok gyakorlatilag asztrálisak voltak, értelmileg aludtak, és „korszakokon keresztül kis gyermekekhez hasonlóan álmodva, értelmileg felébresztetlen állapotban haladtak át”.²⁴ Másrészt a 6. és a 7. gyökérfaj két maha-yugánál kevesebb ideig fog

¹⁴ Dia 1:86.

¹⁵ BCW 13:301.

¹⁶ BCW 6:117; lásd még: Isis 2:420-1.

¹⁷ Lásd: SOP 40-3.

¹⁸ SOP 18, 21, 638-40.

¹⁹ SD 2:717; SOP 164-5; ET 1044, 1046; Dia 2:162.

²⁰ ET 326. lábjegyzet; SOP 20-1, 97, 161, 422, 465-6; MiE 152.

²¹ SOP 20-1, 638-40; ET 1046; Dia 1:88; SD 1:439. lábjegyzet, 2:147. lábjegyzet.

²² Lásd: „[Geochronology](#)”, 3. rész.

²³ Lásd: „[Root-race chronology](#)”. „... az élethullámok a maha-yugákon keresztül bontakoznak ki, de nem kapcsolódnak szorosan a maha-yugákhoz, mivel nagyon jelentős mértékben, mindkét irányban átfedik azokat... Az 1. és a 2. gyökérfajok nem kapcsolódtak olyan – úgymond – szilárdan és mechanikusan a yugákhoz és a későbbi gyökérfajokhoz, mint a 3., 4. és 5. gyökérfajok többé-kevésbé teszik (SOP 166).

²⁴ SOP 162.

tartani. A 6. gyökérfaj nagyjából másfél maha-yugáig fog, vagyis mintegy 6 millió évig fog tartani, a 7. pedig még ennél is rövidebb lesz.²⁵

HPB ezt írja:

Az ötödik át fogja fedni a hatodik gyökérfajt sok százezer évig, amelynek során lassabban változik, mint az új követője, még mindig változva természetben, általános fizikai és mentális jellemzőiben ugyanúgy, ahogyan a negyedik gyökérfaj átfedte árja fajunkat, a harmadik pedig az atlantiszit.²⁶

A gyökérfajok átfedése az, ami miatt a teozófiai irodalom néha a lemuro-atlantisziakról és az árja-atlantisziakról beszél. Nem csak a gyökérfajok azok, amit átfedik egymást, hanem a fajok kisebb ágai is.²⁷ HPB ezt mondja:

Reménytelen zűrzavarhoz vezetne, ha bárhogy is megpróbálnánk pontos dátumokat megadni a faji osztályokra, a fajokra, az alfajokra, stb., le egészen a legkisebb leágazásig, amelyek annyira átfedik és átszínezik egymást, hogy szinte lehetetlen szétválasztani azokat.²⁸

A lemuriai és az atlantiszi hatások még ma is megfigyelhetők, noha egyik megközelítésben valamennyi jelenlegi faj az ötödik gyökérfaj része, mivel az ötödik faj idejében és körülményei között élnek.²⁹

A Csendes- és az Atlanti-óceán sok törzse az atlanto-lemuriaiakhoz tartozik. Viszont valamennyien kihalóban vannak, és ez a kihalás gyorsan lezajlik.

A kínaiak eredetileg a 4. gyökérfaj 7. alfajának 7. és utolsó al-alfaja voltak. Mostanra viszont olyan teljesen összeolvadtak az 5. gyökérfajunkkal, hogy ténylegesen hozzájuk tartoznak.³⁰

HPB azt mondja, hogy bár az atlantiszi gyökérfaj sok millió éve kezdődött, „megtaláljuk az utolsó atlantisziakat árja elemekkel összekeveredve még 11,000 évvel ezelőtt is” –, ami utalás az atlantiszi sziget, Poseidonis 11½ ezer éve történt elsüllyedésére. Így folytatja: „Ez is mutatja az egyik faj óriási mértékű átfedését a rá következő fajon, bár jellegében és külső típusában az idősebb elveszíti jellegzetességeit, és az újabb faj jellemzőit veszi fel”.³¹

2. A gyökérfajok felosztása

Egy gyökérfaj felosztását és a csoportok körülbelüli hosszát a következő táblázat mutatja:¹

Gyökérfaj	8,640,000 év (2 maha-yuga)
Alfaj	1¼ millió év
Családi faj	180,000 év
Nemzeti faj	25,920 év (egy precessziós ciklus)
Törzsi faj	3600 év
Törzsi generáció	500 év
Egyén	72 év

²⁵ SOP 165-6.

²⁶ SD 2:445.

²⁷ OG 142-3.

²⁸ SD 2:434.

²⁹ Dia 2:157.

³⁰ Dia 1:88.

³¹ SD 2:444.

¹ SOP 35-9; FEP 294-5. GdeP azt mondja, hogy a „törzsfaj” vagy az „emberfaj” jobb elnevezés lenne, mint a „gyökérfaj”, amelynek az első kezdeti alfajra (amit néha egy „másodlagos” alfajnak neveznek!) kellene utalnia, amelyből minden további elsődleges alfaj származik (FEP 281, 294-5, 523-4; SOP 38; ET 10451ábj.).

Kiindulva egy emberi egyén „ideális” élethosszából – 72 évből –, minden következő szám körülbelül hétszerese a megelőzőnek.

GdeP a következő példákat ismerteti néhány ilyen osztályra:

- Törzsi generáció: olaszok, spanyolok, franciák, angolok, oroszok, stb.
- Törzsi faj: szlávok (oroszok, lengyelek, csehek, bolgárok, stb.); teutonok (németek, skandinávok, angolok, stb.); kelták (írek, wales-iek, skótok, Britania népei)
- Nemzeti faj: európaiak, az Új Világ népei (bennszülött amerikaiak: vörös bőrűek, aztékok, inkák, stb.); mongolok
- Családi faj: kaukázusiak (európaiak, hinduk); mongolok nagyobb léptékben (beleértve: kínaiak, mandzsuk, japánok, tibetiek, burmaiak, thaik, malájok); fekete afrikaiak; az Új Világ lakói nagyobb léptékben

Az „alfaj” fogalom tágabb értelemben utalhat egy gyökérfaj bármilyen osztályára, ezért gyakran szükséges az értelmezése.² Bár HPB – GdeP-hez hasonlóan – hajlamos a „családi fajt” egy alfaj hét alosztályának egyikeként definiálni (az alfaj egy gyökérfaj hét fő osztályának egyike),³ gyakran használja a fogalmat arra, amit GdeP általában (de nem mindig⁴) „nemzeti fajnak” nevez.

GdeP azt mondja, hogy mi az ötödik gyökérfaj *negyedik* fő alfajában vagyunk.⁵ Azt nem adja meg, melyik családi fajban járunk, de azt mondja, hogy az európaiak családi fajunk *negyedik* nemzeti fajához tartoznak,⁶ és erre utal akkor is, amikor ezt írja: „az ötödik gyökérfajban *alfajunk* középső pontjánál vagyunk, ami mindegyikben az anyagiság tetőpontja”.⁷ GdeP megjegyzi:

A „mindegyikben az anyagiság tetőpontja” csak egyetlen dolgot jelent: *bármilyen ciklikus sorozat negyedikének középső pontját*, például a *negyedik elsődleges alfajt*, az ötödik gyökérfaj negyedik elsődleges alfajának *negyedik alfaját*, és így tovább.⁸

HPB gyakran azt mondja, hogy az ötödik alfajban vagyunk,⁹ de vajon milyen fajtájú „alfajra” utal? Vizsgáljuk meg a következő bekezdést:

Ötödik gyökérfajunk most már körülbelül egymillió éve létezik önálló és a szülő törzsétől teljesen független fajként, ezért arra kell következtetnünk, hogy mind a négy megelőző alfaj nagyjából 210 ezer évig élt, így minden családi faj létezése kb. 30 ezer évig tart. Így az európai „családi fajnak” még jó néhány ezer éves kifutása van, bár nemzetei vagy számtalan kinövése változik minden következő, 3 vagy 4 ezer éves „évszakkal”. Elég érdekes

² „... az egyik legáltalánosabb ’félrevezetés’ az, amikor egy tanító arra kényszerül, hogy ezoterikus anyagok írásakor egy nyilvános munkában *ugyanazt a szót használja különböző értelemben*”. (FEP 281).

³ „... a gyökérfaj fogalom a hét nagy faj egyikére vonatkozik, az alfaj a nagy ágainak egyikére, a családi faj pedig ez utóbbi alosztályainak egyikére, amelybe beletartoznak a nemzetek és a nagy törzsek” (SD 2:198. láb.). „Minden gyökérfajnak hét alfaja van. Minden alfajnak hét leágazása van, amiket nevezhetünk ág- vagy ’családi’ fajoknak” (SD 2:434).

⁴ Például: SOP 35, 702; FSO 163.

⁵ FEP 280, 282, 293; SOP 41.

⁶ SD 2:433.

⁷ SD 1:610. A következő részlet szintén azt jelzi, hogy a negyedik alfajban járunk: „... minden kör az emberiség hét periódusának [gyökérfajának] yugáiból áll, amelyekből négy már eltelt a *mi* életciklusunkban, az ötödik középső pontját pedig már szinte elértük” (SD 1:xliv). A Mesterek ugyanezt mondják: „Mi, a negyedik kör emberei most érzük el negyedik körös emberiségünk ötödik fajának második felét...” (ML2 95 / MLC 185).

⁸ FEP 281; SOP 485.

⁹ „A kicsi szemita törzs az egyik legkisebb ágacska a 4. és az 5. alfajok (a mongol-turáni és az indo-európai...) összekeveredéséből...” (SD 1:319). „A történelem – vagy az, amit történelemnek neveznek – nem megy visszább az *ötödik* alfajunk fantasztikus eredeténél, ’néhány ezer’ évnél” (SD 2:351). „... a mi fajunk elérte az ötödik alfaját...” (SD 2:471. lábjegyzet). „[Az amerikaiak] a *hatodik* alfaj csírái, és néhány száz év múlva a leghatározottabban annak a fajnak az úttörőivé fog válni, amelynek következnie kell a jelenlegi európai vagy ötödik alfaj után, minden új jellegzetességével...” (SD 2:444-5). „... az ízelés érzéke mostanra teljesen kifejlődött az ötödik gyökérfajunk *ötödik* alfajában” (LBS 258).

összehasonlító elemzést végezni egy „családi faj” élete és egy „sziderikus év” időtartama között.¹⁰

Az a tény, hogy az ötödik gyökérfajunk már kb. 1 millió éve létezett konkrét, elkülönült fajként, sokszor megismétlődik,¹¹ bár néha kisebb szám, 900,000 és 700,000 év közötti is megjelenik.¹² A fenti idézetben HPB „feltételezi”, hogy a négy előző „alfaj” mindegyike kb. 210,000 évet élt, amiből az következik, hogy mi most az *ötödik* alfajban vagyunk. A 210,000 évnél világosan jelzi, hogy egy fő alfaj hét alosztályára céloz, tehát egy „családi fajra” (amelynek hosszát GdeP 180,000 évre teszi). Majd azt mondja, hogy minden „családi faj” (vagy amit GdeP általában „nemzeti fajnak” nevez) átlagos létezési ideje mintegy 30,000 év (= a 210,000 1/7-e), azután pedig megjegyzi, hogy egy „családi faj” körülbelül annyi ideig tart, mint egy „sziderikus év”, vagyis egy precessziós ciklus.¹³ HPB általában egy precessziós ciklus hosszát 25,868 évben adja meg, de azt is mondja, hogy 25,920 év „a mennyei keringés pontos időszaka”¹⁴, és ezt az időtartamot nevezi meg GdeP mind egy precessziós ciklus, mind egy nemzeti faj hosszának. HPB azt mondja, hogy „a nemzetek vagy a számtalan hajtás” 3 vagy 4 ezer évig tartanak – ami megfelel annak a 3600 évnek, amennyire GdeP egy „törzsi fajt” tesz.

Következzen egy másik részlet HPB-től, szögletes zárójelek közötti megjegyzésekkel:

...a három állatöv három különböző korszakhoz tartozik, nevezetesen az ötödik gyökérfaj negyedik alfajának utolsó három családi fajához, amelyek mindegyikének nagyjából 25 – 30,000 évig kellett élnie [*félrevezetés! Ha a „családi faj” egy alfaj hét osztályára utal, akkor a hossza 210,000 év (HPB) vagy 180,000 év (GdeP).*] Közülük az első (az „árja-ázsiai”) [*tehát az a „családi faj”, amely 1 millió éve jelent meg*] tanúja volt az „óriás atlantiszi” népeesség szomorú végzetének, akik mintegy 850,000 évvel ezelőtt tűntek el (a Ruta és a Daitya sziget-kontinensekkel) a miocén kor vége felé [*félrevezetés! A „miocén” pliocénnek kell olvasnunk.*¹⁵] A negyedik alfaj tanúja volt az atlantiszi utolsó maradványok elpusztulásának, az Atlantisz utolsó szigetén lakó árja-atlantisziakénak mintegy 11,000 éve. [*A „4. alfaj” itt utalhat a 4. fő alfajra, ugyanakkor utalhat a 4. családi fajra is (a 210,000 évvel ezelőttire), ha a számolást 1 millió helyett 850,000 évvel ez előtről indítjuk.*]¹⁶

Egy másik idézet szerint:

Az ősi feljegyzések bemutatják, hogy az árja család második alfajának beavatottjai egyik kontinensről a másikra költöztek abból a célból, hogy felügyeljék a menhírek vagy

¹⁰ SD 2:435.

¹¹ Echoes 3:19; FEP 351-2; SOP 21, 639, 671; MiE 113. láb; HPBM 166. „... a késői atlantiszi szigetlakók többsége a 850,000 és 700,000 évvel ezelőtti időszakban pusztult el, és... az árják már 200,000 évesek voltak, amikor az első nagy 'sziget' vagy kontinens elsüllyedt...” (SD 2:395). „... az *ötödik* faj az árjakkal az élen a fejlődését... inkább egymillió, mint 900,000 évvel ezelőtt kezdte meg” (BCW 5:223). Az ötödik gyökérfaj Ázsiában fejlődött ki egy millió éve (ML2 150, MLC 309), több mint egy millió éve (ML2 121, MLC 161).

¹² Az egykor hatalmas Atlantisz pliocén részei 900,000 éve kezdtek el fokozatosan elsüllyedni, az árja faj első megjelenése idején, miután a fő kontinens elpusztult a miocén időkben (SD 2:395). „... [5. fajú] emberiségünk a 'Treta-Yuga' legvége felé jelent meg” (BCW 13:356), vagyis kb. 869,100 éve. „Az [ötödik gyökérfaj] legelső egyedei tanúi voltak a Dvapara Yuga idején az elátkozott varázslók pusztulásának... Éppen 869,000 [év] telt el, amióta ez a pusztulás megtörtént” (SD 2:147). Közel kétharmad millió (700,000) év telt el, amióta az árja fajok megszülettek Közép-Ázsiában (SD 2:425).

¹³ Más hivatkozások: „... a nemzetek jóléte és sorscsapásai közeli kapcsolatban állnak e sziderikus ciklus kezdetével és végével” (SD 2:330). „A klíma meg fog változni, és ez már el is kezdődött, minden tropikus év elejt egy-egy alfajt, de csak azért, hogy létrehozzon egy másik magasabb fajt a felemelkedő ciklusban...” (SD 2:446).

¹⁴ SD 2:330. láb; BCW 14:360; Lásd: „[Poleshifts](#)”, 1. rész, 3. fejezet.

¹⁵ SD 2:314. lábjegyzet; Lásd: „[Geochronology](#)”, 3. rész.

¹⁶ SD 2:433.

dolmenek, a kőből létrehozott zodiákusok építését és a temetkezési helyeket, amelyek gyűjtőhelyként szolgálnak az eljövendő generációk hamvai számára.¹⁷

Fred Dick amellett érvel, hogy „az árja család második alfaja” ötödik gyökérfajunk *harmadik* alfaját jelenti (a fentebb elmagyarázott értelemben), mivel gyökérfajunk első alfaja az atlanti-árja volt, és befejezte pályafutását, amikor a 870 ezer – 1 millió évvel ezelőtt kataklizma befejeződött, és a tulajdonképpeni árja faj felemelkedett.¹⁸ Ez a másik kontinensre való költözést kb. 400 ezer évvel ezelőttre tenné, arra az időszakra, amikor Egyiptomot először benépesítették.¹⁹

HPB ezt is írja:

*A hamvasztás általános volt egészen nagyjából a jelenlegi korszakig, mintegy 80 – 100 ezer évvel ezelőttig. Ráadásul a valódi óriások szinte valamennyien elsüllyedtek Atlantisszal... Az emberek mérete az 5 m-ről lecsökkent 3-4 m-re attól kezdve, hogy az árja törzs harmadik alfaja – amely Európában és Kisázsiaiban született és fejlődött új éghajlatok és körülmények között – európaivá vált. Azóta – ahogyan említettük – folyamatosan kisebbedik.*²⁰

Itt a „harmadik alfaj” ismét a harmadik (210,000 éves) családi fajra utalhat (amely 580,000 éve kezdődött), ha a számolást 1 millió évvel ez előtről indítjuk, vagy pedig az ezt követő „alfajra”, ha Dick-et követve kizárjuk az elsőt, mert az még erősen atlantiszi volt.²¹

Amit HPB mond, néha úgy hangzik, hogy már túlhaladtunk ötödik gyökérfajunk középpontján. Például ezt mondja: „túlléptünk az ötödik faj középpontján”,²² és „az ötödik fajban vagyunk, és már túlhaladtunk ’alfaj-ciklusunk’ forduló- vagy *tengely* pontján”²³. Itt a „fajt” az ötödik „alfajként” (vagyis „családi fajként”) kell értelmezni a fentiekbe megmagyarázott értelemben, tehát az ötödik gyökérfaj ötödik „alfaja” azóta egy különálló fajjává vált. Amikor pedig azt mondja, hogy „az ötödik gyökérfaj kétharmadánál vagyunk”²⁴, akkor ezt is úgy kell nézni, mint egy utalást az ötödik „alfajra”, amely 1 millió éve kezdve a számolást, 160,000 éve kezdődött, és 50,000 év múlva ér véget, vagyis élettartamának harmada van hátra.

Így a fenti HPB idézetek által bemutatott rendszerben azt az időpontot, amikor az ötödik gyökérfaj különálló fajjává változott, szemmel láthatóan egy új fő alfaj kezdetének veszik, és annak alapján annak ötödik családi fájában lennének. Látni fogjuk a későbbiekben, hogy nyilvánvalóan nem ez az ötödik gyökérfaj felosztásának ezoterikus módja. Ne feledjük, hogy azt mondják, az ötödik gyökérfaj középpontja felé közeledünk, ami a negyedik alfaj, negyedik családi faja negyedik nemzeti fájának közepére esik. Így ha a negyedik alfajban járunk, akkor nem lehetünk az ötödik családi fajban.

3. Precessziós ciklus

HPB a következőt írja:

„A NAGYOK végzik nagyszerű munkájukat, és örökéletű emlékműveket hagynak maguk mögött, hogy emlékeztessenek látogatásukra, mindenkor keresztülhatolnak mayavikus fátylunkon (atmoszféránkon)” – mondja a Kommentár. Így azt tanuljuk, hogy a nagy piramisokat közvetlen felügyeletük mellett építették, „amikor *Dhruva* (az akkori Sarkcsillag)

¹⁷ SD 2:750.

¹⁸ F.J. Dick: „Restoration of Stonehenge”, *The Theosophical Path*, 1921. február, 134-8. oldalak.

¹⁹ SD 2:750.

²⁰ SD 2:753.

²¹ F.J. Dick: „Studies in symbolism – II”, *The Theosophical Path*, 1914. július, 26-33. oldalak.

²² SD 2:185.

²³ BCW 7:68.

²⁴ BCW 13:68.

a legelső delelőpontján volt, és a Kritika (Pleiádok) átnézett a feje fölött (ugyanazon a meridiánon volt, de fölötte), hogy figyelje az óriások munkáját”.¹

Hozzáteszi, hogy az első piramisokat egy precessziós ciklus kezdetekor építették, és hogy a kérdéses sarkcsillag az Alfa Polaris (jelenlegi sarkcsillagunk).

Fred Dick úgy értelmezte ezt a homályos részletet, hogy azt jelenti, az első piramisok akkor épültek, amikor a Polaris, a sarkcsillag abban az időben, amikor a Kommentárokat írták, a legtávolabb volt a piramisok építése idejének pólusától, és ugyanazon a meridiánon volt mind az utóbbival, mind az Alcyone-val (a Pleiádok fő csillagával), ez utóbbi pedig magasabban volt, mint a pólus. Úgy számította, legutoljára ilyen esemény 2000-t megelőzően 86,960 évvel volt,² a Rák korában.³ Dick számításait hitelesítették,⁴ és azok megegyeznek HPB kijelentésével, hogy „az egyiptomiaknak megcáfolhatatlan bizonyíték-feljegyzéseik voltak a zodiákusaikon, hogy történelmük több mint három és fél sziderikus évet [precessziós ciklust] vagy kb. 87,000 évet ölel fel.”⁵

86,960 évvel ezelőtt a ravaszi napéjegyenlőség 6.4°-ra a Rákban volt, a nyári napforduló pedig 6.4°-ra a Mérlegben.⁶ Ebben az összefüggésben érdekes végig gondolni a következőt. I. e. 3102-ben, a kali yuga kezdetén a hindu zodiákus első pontja 54°-ra volt nyugatra a napéjegyenlőségtől, ami nagyjából egybeesett az Aldebaran-nal, a Bika szemével.⁷ Ez azt jelenti, hogy a hindu zodiákus első pontja a Vízöntő (jegy) 6. fokán fekszik.⁸ J.-S. Bailly-t idézve HPB kétszer ír „Mérleget” „Vízöntő” helyett, ami talán utalás arra a tényre,

¹ SD 1:434-5.

² F.J. Dick, „Ancient astronomy in Egypt, and its significance”, *The Theosophical Path*, 1916. március, 287-303. oldalak.

Dick: „[A bekezdés] jelentése kicsit homályos, mivel említi az óriásokat is, és arra gyanakodhatunk, hogy ez az atlantiszi időkre utal. Mindazonáltal nem kizárható, utalva az egyiptomi eljárásra ezekben a kérdésekben, hogy valami ennek megfelelőt csináltak azokban az időkben is. Azt találjuk, hogy a legutolsó olyan időpont, amikor az Alcyone és az α Polaris ugyanazon a meridiánon volt, az égi pólus pedig ugyanakkor majdnem legtávolabbi pontján volt az α Polaristól, akkor fordult elő, amikor a nyári napforduló a Mérleg 8. fokán volt, 86,860 évvel 1898 előtt. A pólus akkor közel volt az Ökörhajcsár lándzsahegyéhez, Alcyone pedig magasabban volt délen, Gizeh-ben, mint a pólus északon (299. oldal).

³ A Rák nagyon szembetűnően jelenik meg az egyiptomi Dendera-templom két zodiákusában, amelyben összesen háromszor tűnik fel. (Lásd: „[Poleshifts](#)”, 5. rész, 5. melléklet.) HPB sokszor elmondja, hogy a nagy piramis és az egyiptomi zodiákus kora körülbelül három precessziós ciklus (SD 2:374 lábjegyzet, 432, 436, 750; BCW 11:7). Az első letelepülők mintegy 400,000 éve érkeztek meg Egyiptomba (SD 2:750). GdeP azt mondja, hogy a nagy piramisokat a második egyiptomi bevándorlás után építették, mintegy 80 – 100 ezer éve (SOP 538-44; de lásd még: SOP 135). Lásd: „[The Great Pyramid](#)”.

⁴ Feltételezve egy átlagos precessziós sebességnek 50"/évet, a tengelydőlésben egy átlagos változást 4°/25,920 évnél, és figyelembe véve az átlós és radiális valódi mozgást, azt találjuk, hogy 300 előtt 86,960 évvel:

- a sarkcsillag a Zeta Coronae Borealis volt;
- az Alpha Ursae Minoris (Polaris) pontosan rektaszcenzió (α) = 292°, deklináció (δ) = +36° helyzetben volt, vagyis közel a nagy piramis felett, amikor keresztezte a meridiánt, mivel a piramis az ÉSZ 29°58'51" körön található;
- az Alcyone α = 295°, δ = -29° pozícióban volt, tehát virtuálisan ugyanazon a meridiánon, mint a Polaris, és kb. 31°-kal a déli horizont fölött.

⁵ SD 2:332.

⁶ 6.4°-ra a Rákban olyan eredmény, amit akkor kapunk, ha 1898-at vesszük a Vízöntő kor kezdetének (BCW 8:174. lábjegyzet; FEP 76), ami a jelenlegi csillagképek szerint *nem* így volt, és feltételezzük, hogy minden csillagkép 30° széles (ami nem igaz), és hogy az átlagos precessziós sebesség 1° 72 évente (lásd: „[Poleshifts](#)”, 1. rész, 1. fejezet, és 5. rész, 1. melléklet). Ha az Alcyone-t vesszük a Bikában 0°-nak (ahogyan Fred Dick javasolta), akkor a napéjegyenlőség 7.8°-ra volt a Rákban (tehát a 8. fokban).

Vegyük észre, hogy a tavaszi napéjegyenlőség össze van hangolva a nappal és a Kos csillagkép első pontjával, ahogyan a földről látszik, valamint össze van hangolva a földdel és a Mérleg csillagkép első pontjával, ahogyan a napról látszik (feltételezve, hogy az állatöv 12 csillagképre osztása egyenletes).

⁷ Lásd: 2. melléklet.

⁸ SD 1:661, 663; Lásd Boris de Zirkoff szerkesztésében (Collected Writings sorozat).

hogy a jelenlegi (faji) precessziós ciklusok akkor kezdődtek és végződtek, amikor a nyári napforduló 6.4°-ra volt a Mérlegben.

Ha egy precessziós ciklus kb. 86,960 éve kezdődött el, akkor a jelenlegi precessziós ciklus (azóta a negyedik) kb. 9200 éve kezdődött. Ez összhangban van GdeP kijelentésével, hogy a negyedik (európai) nemzeti faj kb. 9000 éve kezdődött (amely különbözik a megelőző nemzeti fajtól), és még 16,000 évig kell élnie, mielőtt egy kataklizma-sorozat Európa sok részének elsüllyedését eredményezi, és beharangozza a civilizáció új ciklusát.⁹ HPB azt mondja, hogy „civilizált fajaink körülbelül 16,000 év haladékot kaptak” a következő nagyobb kataklizmaig.¹⁰ Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi kaukázusi családi fajunk 86,960 éve kezdődött, és ez a dátum jelzi annak a precessziós ciklusnak a kezdetét, amelyben a nagy piramisokat építették.

GdeP az európai nemzeti faj jövőjét a következő módon írja le:

Állandóan emelkedik a Római Birodalom bukása óta, és ez a folyamat tovább fog tartani különböző kisebb megrázkódtatásokkal és bukásokkal, majd újabb felemelkedésekkel, mintegy hat vagy hét, esetleg nyolc vagy több ezer éven keresztül. Ezt egy gyors hanyatlás fogja követni, amíg a kali yugáját – egy kicsi kali yugát – el nem éri, amikor be fog következni a nagy európai természeti katasztrófa. Ez 16 – 18 ezer év múlva fog megtörténni. Ebben az időszakban fognak a tengerben elsüllyedni a brit szigetek. Franciaország nagyobb része is víz alá kerül, ahogyan Hollandia, Spanyolország egy része, Olaszország nagyobb része és más területek is. Természetesen ez nem egyetlen éjszaka alatt fog megtörténni, mert lesznek figyelmeztető jelek, mint a partok lassú lemerülése, nagy földrengések, stb.¹¹

4. Az ötödik gyökérfaj

Ahogyan az előző két fejezetben elmagyaráztuk, az európai nemzetek az ötödik gyökérfaj negyedik fő alfaja kaukázusi családi fájának negyedik nemzeti fajához tartoznak. A negyedik nemzeti faj 9200 éve született. Hogyan tudjuk meghatározni, a hét családi faj közül melyikben vagyunk? Mivel még nem értük el az ötödik gyökérfaj középső pontját, és mivel a középső pontjának a kali yugába kell esnie,¹ a lehetőségek korlátozottak. (A kali yuga i. e. 3102-ben kezdődött, középső pontját i. sz. 212,899-ben fogja elérni, és i. sz. 428,899-ben fog befejeződni.)

Ha a *negyedik* családi faj negyedik nemzeti fájában járnánk, akkor gyökérfajunk középső pontját $25920/2-9200=3760$ év múlva (2000-től számítva) érnénk el. Nem tűnik valószínűnek, hogy gyökérfajunk középső pontja ilyen korán lenne a kali yugában.

⁹ GdeP azt mondja, hogy az európai nemzeti faj kb. 9000 évet teljesített a 25,920 éves ciklusából, és még hátravan további 16,000 éve, hogy megöregedjen (SOP 36, 38). Továbbá egy kataklizma fogja súlytani, ami a csúcspontját 16,000 vagy több év múlva éri el (SOP 485-6), és hogy az európai faji kataklizma 15-18,000 év múlva (SOP 703), 16-18,000 év múlva (FSO 164), vagy 16-20,000 év múlva, egy precessziós ciklus késői szakaszában (FEP 280, 282; OG 143) fog megtörténni. Hozzáteszi, hogy „ez lesz az a faji kataklizma... amely 4. gyökérfajunkat ketté fogja vágni... mert közeledünk az ötödik gyökérfaj a negyedik alfájának középső pontjához” (OG 143). Viszont feltehetően azt akarja mondani, hogy ez lesz az első/következő a kali yugában bekövetkező kataklizmák hosszú sorában, mert még mindig van 185,000 évünk, hogy elérjük az ötödik gyökérfajunk középső pontját (lásd a következő fejezetet).

¹⁰ SD 2:331. HPB arra utal, hogy a tengelynek még további 2½°-ot kell elmozdulnia a jelenlegi precessziós ciklus (sziderikus év) végéig. Mivel azt mondja, hogy a tengely kb. 4°-ot mozdul el minden precessziós ciklusban, ez 16,200 évnek felel meg, ha egy precessziós ciklust 25,920 évnek veszünk. Ha ez a jelenlegi nemzeti fajunkra (amely egy precessziós ciklusig marad fenn) való hivatkozás, akkor annak több mint 9000 éve kellett elkezdődnie.

W.Q. Judge azt mondja, hogy az utolsó 25,868 éves „sziderikus év” kb. 9868 éve ért véget (= 25,868 - 16,000) (Ocean 136).

¹¹ FSO 163-4, SOP 702-3.

¹ SOP 465.

Nyilvánvalóan nem lehetünk a negyedik családi faj ötödik nemzeti fájában, mivel ez azt jelentené, hogy gyökérfajunk középső pontját már 22,160 éve elértük, vagyis a kali yuga kezdete előtt!

Ha a *harmadik* családi faj negyedik nemzeti fájában vagyunk, akkor gyökérfajunk középső pontját $(25920 - 9200) + (3 \times 25920) + (7/2 \times 25920) = 185,200$ év múlva, vagyis 27,699 évvel a kali yuga közepe előtt fogjuk elérni.

Ha a *második* családi faj negyedik nemzeti fájában lennénk, gyökérfajunk középső pontját 181,440 évvel később érnének el, mint a fenti időpont (= 7 nemzeti faj, mindegyike 25,920 év), vagyis 366,640 év múlva. Az *első* családi faj kiesik, mivel ebben az esetben gyökérfajunk középső pontja a kali yugán kívülre esne.

A *Titkos Tanítás* nyújt némi információt, amit fel lehet használni annak meghatározásához, hogy melyik családi fajban vagyunk, és megerősíti, hogy inkább a *negyedik* nemzeti fajban vagyunk, mint az ötödikben – ahogyan GdeP mondja. HPB idéz egy magyarázatot azzal kapcsolatban, hogy Lemuria „kétszer 82 ciklikus évvel ezelőtt” süllyedt el, és hozzáteszi: „egy *ciklikus* év pedig az, amit mi *sziderikus* évnek nevezünk, és úgy találjuk, hogy a napéjegyenlőségek precessziója egyformán 25,868 év, ez pedig egyenlő, ezért összesen 4,242,352 évről beszélünk.”²

Ennek értelmezéséhez emlékeznünk kell arra, hogy a gyökérfajok – és a kontinensek – az időben átfedik egymást. Az egyes gyökérfajokhoz kapcsolódó „kontinens” a bolygó teljes szárazföldi területére utal a kérdéses időszak folyamán. Lemuria nagy része a késői krétában elsüllyest, több mint 8 millió éve. Atlantisz nagy része – amelybe beletartoztak azok a szárazföldi területek is, amik még az lemuriai időkben is léteztek – a miocén végén süllyedtek el. Az utóbbi kataklizmák jelezték a harmadik gyökérfaj legvégét és a negyedik gyökérfaj középső pontját, valamint az ötödik gyökérfajunk tényleges születését.

Más szavakkal: 164 precessziós ciklus telt el az ötödik gyökérfaj megszületése óta. Minden más egyszerű számtani kérdés, mivel egy precessziós ciklus egy nemzeti fajjal egyenlő, hét nemzeti faj egy családi fajjal egyenlő, és hét családi faj (49 precessziós ciklus) egy alfajjal egyenlő:

$$164 = 49 + 49 + 49 + 7 + 7 + 3.$$

Más szavakkal: az *ötödik gyökérfaj negyedik alfaja harmadik családi fajának negyedik nemzeti fájában* vagyunk. Ez azt jelzi, hogy GdeP és HPB a tanításaikat ugyanabból a forrásból vették, még akkor is, ha előadásmódjuk bizonyos szempontokból különbözik is: mint sok más területen is, amit GdeP ismert, azt általában kevesebb fátyol fedi, mint a HPB által ismertetteket.

Ha 25,920 évet veszünk egy precessziós ciklus vagy nemzeti faj hosszának, akkor a következő időpont-táblázatot kapjuk az ötödik gyökérfaj felosztására az elmúlt 164 precessziós ciklus alatt a jelenlegi 165. precessziós ciklusban a 2000-es évig a 4.25 millió évvel ezelőtti ötödik gyökérfaj kezdete / a negyedik gyökérfaj közepe / a harmadik gyökérfaj vége óta. A számok természetesen tisztán csak jelzés értékűek.

² SD 1:439. lábjegyzet.

	Alfaj (49 prec. ciklus) kezdetete (évvel 2000 előtt)		Családi faj (7 prec. ciklus) kezdetete (évvel 2000 előtt)		Nemzeti faj (1 prec. ciklus) kezdetete (évvel 2000 előtt)
1	4,260,080				
2	2,990,000				
3	1,719,920	1	1,719,920		
		2	1,538,480		
		3	1,357,040		
		4	1,175,600		
		5	994,160		
		6	812,720		
		7	631,280		
4	449,840	1	449,840		
		2	268,400		
		3	86,960	1	86,960
				2	61,040
				3	35,120
				4	9,200

Láttuk a 2. részben, amikor HPB azt mondta, hogy az ötödik „alfajban” vagyunk, akkor általában az ötödik családi fajra utal, amióta az ötödik gyökérfaj külön fajjává vált. GdeP azonban úgy magyarázza, hogy HPB egy al-al-alfajra utal.³ GdeP azt mondja, hogy közeledünk a negyedik nemzeti faj ötödik al-al-alfajának (törzsi fajának) végéhez, ami azért még néhány száz évig fenn fog maradni.⁴

Amerika felfedezése óta [1492] a negyedik alfajon belül egy kicsi ciklus felemelkedő szakaszán vagyunk, és erre vezethető vissza az agyi – elméleti – ételmi téren lezajló hatalmas fejlődés és a kivirágzó anyagi energiák... Pontosabban szólva jelenleg egy kis ötödik alsóbbrendű fajon keresztül haladunk, ami egy családi faj részét képezi, ami viszont a negyedik alfaj része, amely a legalsó nagy alfaj az ötödik gyökérfajon belül.⁵

Ami a hatodik gyökérfaj felemelkedését illeti, HPB a következőt írja:

Az amerikaiak csak három évszázad alatt átmenetileg egy „elsődleges fajjává” váltak, mielőtt különálló fajjává alakulnának, és erőteljesen elkülönülnének a jelenleg létező többi fajtól. Röviden, ők a *hatodik* alfaj csírái, és néhány száz évmúlva a leghatározottabban annak a fajnak az úttörői lesznek, amelynek követnie kell jelenlegi európai vagy ötödik alfajunkat minden új jellegzetességeivel. Ezt követően, mintegy 25,000 év múlva elkezdene felkészülni a hetedik alfajra, amíg – a kataklizmák első sorozatának következtében, amelyeknek egy

³ Ez lehet egy félrevezetés is. HPB kijelentésének szövegkörnyezete, hogy mi az ötödik alfajban vagyunk, azt mutathatja, hogy lényegesen nagyobb skálájú faji felosztásra utal, mint egy al-al-alfaj (törzsi faj).

⁴ SOP 39.

⁵ SOP 485. Ha egy törzsi faj és egy törzsi generáció hosszát a 25,920 év 1/7-ének és 1/49-ének vesszük, és feltételezzük, hogy nemzeti fajunk 9200 éve kezdődött, akkor most a *harmadik* törzsi faj negyedik törzsi generációjának közepén vagyunk, amelyből kb. 1790 év telt el. A valóságban a dolgok kétségtelenül nem ilyen lineárisak és egyszerűek, mivel egy gyökérfaj alosztályai átfedik egymást, ahogyan maguk a gyökérfajok is (FEP 296).

napon el kell pusztítaniuk Európát, és még később meg kell változtatniuk az egész árja fajt (és így befolyásolva mindkét Amerikát), és amelyek a szárazföldek nagy részét közvetlenül összekapcsolja a mi kontinenseink és szigeteink széleivel – a hatodik gyökérfaj meg fog jelenni körünk színpadán... A hatodik nagy fajra való felkészülés e folyamatának el kell tartania a teljes hatodik és hetedik alfajon keresztül...⁶

GdeP azt mondja, hogy amikor HPB a „hatodik alfaj csíráiról” beszél, akkor a hatodik nemzeti fajra utal, ami – az ötödik nemzeti fajhoz hasonlóan – az USA-ban vagy általánosságban Amerikában fog megszületni.⁷ A hatodik nemzeti faj nem fog megjelenni sok tízezer évig, és GdeP elutasítja Annie Besant kijelentését, amely szerint Kaliforniában fog megjelenni mintegy 750 év múlva.⁸

Világos, hogy HPB megjegyzését nem szabad úgy félreértelmezni, hogy azt jelenti, a hatodik gyökérfaj meg fog jelenni 25,000 év múlva. Hatalmas időszak fog eltelni a hatodik nemzeti faj és a hatodik gyökérfaj határozott felbukkanása között.⁹ A hatodik gyökérfaj magvai nagyrészt Amerikában fognak megjelenni, és meglehetősen nagyszámúvá fognak válni a kali yuga vége felé több százezer év múlva.

... az új hatodik gyökérfaj már körülöttünk van szétszórt egyedek millióiban, akik gyengén megkezték elkülöníteni a hatodik gyökérfajos tulajdonságokat. Mintegy 300 ezer év múlva pedig, minközben mi, az árják befejezzük a kali yugánkat, a hatodik gyökérfajra azt fogják mondani, hogy határozottan megszülettek hatodik gyökérfajként, de meg fognak maradni árjáknak is még minaddig, amíg árja fajunkat már csak az elfajzott visszamaradók fogják képviselni. Ebben az időben fog az új hatodik gyökérfaj egy tipikusan önálló fajjává válni.¹⁰

GdeP azt mondja, hogy a hatodik gyökérfaj magvai már el vannak szórva szerte a világon, de a leggondosabban Amerikában, különösen Észak-Amerikában figyelik és felügyelik őket. A hatodik gyökérfaj első alfaja Amerika csendes-óceáni partja mentén fog megszületni, az otthona pedig Észak-Amerikában lesz.¹¹

5. A Föld kora

A hindu filozófiában Brahma egy napja vagy egy bolygó manvantara – egy bolygói lánc egy megtestesülésének élettartama – 4.32 milliárd évig tart, és ezt Brahma ugyanilyen hosszúságú éjszakája követi, ami után a bolygó újra testet ölt. Brahma egy napja 14 manvantarából áll, mindegyikük 306,720,000 év hosszú, és ezeket 15 sandhi („hajnal” vagy „pirkadat”) foglalja keretbe, amik mindegyike 1,728,000 év hosszú. Minden 306,720,000 éves manvantara 71 maha-yugából áll (amiket divya-yugáknak vagy chatur-yugáknak is neveznek), ezek hossza 4,320,000 év. Egy manvantara hosszát néha 308,448,000 évben adják meg (tehát 306,720,000 év, plusz egy-egy 864,000 éves hajnal és alkonyat). A teozófiában egy kör két, fenti értelmű manvantarából áll, és összesen 616,896,000 évig tart.¹

⁶ SD 2:444-5; valamint BCW 13:173.

⁷ SOP 39. A „hatodik alfaj” utalhatott a hatodik családi fajra is, mivel az ötödik gyökérfaj egy különleges fajjává vált.

⁸ Dia 2:161-2.

⁹ FEP 282.

¹⁰ SOP 639-40; FSO 165.

¹¹ Dia 2:216-7.

¹ SD 2:68-70; SOP 160-1; FSO 159-62.

A *Surya-Siddhanta* szerint a 7. manvantara 28. maha-yugájában járunk.² Mivel a kali yuga i.e. 3102 februárjában kezdődött, ezért a 2000 februárjáig a jelenlegi Brahma napja kezdetétől eltelt idő:

6 manvantara (1,840,320,000) + 7 sandhi (12,096,000) + 27 maha-yuga (116,640,000) + 1 krita yuga (1,728,000) + 1 treta yuga (1,296,000) + 1 dvapara yuga (864,000) + a kali yuga kezdete óta eltelt idő $(3102 + 2000 - 1)^3 = 1,972,949,101$ év.⁴

Ez 187 millió évvel kevesebb, mint a föld teljes élettartamának a fele (a 4.32 milliárd fele 2.16 milliárd). Lehetséges, hogy ez az exoterikus szám túlságosan alacsony, mivel bolygónk már megkezdte az éterivé válás felfelé emelkedő ívét.⁵ Mivel két manvantara tartozik (a fenti értelemben) minden körhöz, a hat befejezett manvantara és hét a hét sandhi – összesen 1,852,416,000 év – felel meg az első három körnek. A maradék – 120,533,101 év – az az időszak, ami a jelenlegi negyedik körből eltelt. A Titkos Tanításban megadott geokronológia szerint azonban ez csak a devon korig visz vissza bennünket, míg a negyedik kör a késői prekambriumban kezdődött, mintegy 320 millió éve.⁶

A 320 millió évre való hivatkozást egy Magyarázatból vett idézet tartalmazza, ami azt állítja, hogy a jelenlegi „kalpa” folyamán (itt úgy értelmezhető, hogy a negyedik kört jelenti) a geológiai rengések megszakítás nélkül folytatódtak a föld 20. crore évéig, ami után már csak hosszú időszakoként fordultak elő ismét, ezek közül a legutolsó közel 12 crore éve történt (1 crore = 10 millió).⁷ Összeadva ezeket a számokat, megkapjuk a teljes 320 millió évet. Érdekes, hogy a 120 millió (12 crore) év nagyjából ugyanaz, mint a közel 28 teljes maha-yuga időszaka, amit a fenti számítás eredményez. Ahogyan mondtuk, ez az időpont a késői devonban visz vissza, és lefedi az első gyökérfaj nagyobb részét, amelyről különböző

² E. Burgess és W.D. Whitney: *Surya-Siddhanta* (1860), Wizards Bookshelf, n.d., 1:22-23, 155-6. oldalak; *Chaitanya-Charitamrita*: lásd Richard L. Thompson: *Vedic Cosmography and Astronomy*, Bhaktivedanta Book Trust, 1989, p. 19; Isis 1:32; BCW 14:247.

„A *Surya-Siddhanta* kijelenti a maga képies és metaforikus módján, hogy ezt maga a Nap diktálta le egy kivetített szoláris képviselőn keresztül Asuramaya-nak, a nagy bölcsnek... jelenlegi maha-yugánk satya-korának végén [vagyis több mint 2,165,100 éve]... Asuramaya-t, az atlantisi csillagászt és tudóst szinte ugyanolyan joggal lehet az árja faj kezdetéhez tartozónak tekinteni”. (SOP 669-70; FSO 654-5). A jelenlegi változatról általánosan az terjedt el, hogy i.sz. 400 körül átszerkesztették.

A *Surya-Siddhanta* magas szintű tudományos ismereteinek bizonyítékaihoz lásd: Fred J. Dick: *The Theosophical Path*, 1911. július, 64-8. oldalak, és 1916. március, 287-303. oldalak; Richard L. Thompson: *Mysteries of the Sacred Universe*, Govardhan Hill Publishing, 2000, 285-94. oldalak; Richard Thompson: 'Planetary diameters in the Surya-Siddhanta', *Journal of Scientific Exploration*, vol. 11, no. 2, 1997, 193-200. oldalak; *Vedic Cosmography and Astronomy*, 10-15. oldalak; Dwight William Johnson: „[Exegesis of Hindu cosmological time cycles](#)”, www.aaronsrod.com/time-cycles.

³ Az i.e. 3102 dátum a kali yuga kezdetére inkább egy kronológiai dátum, mint csillagászati; a kronológiai időskálán nincs nulla év i.e. 1 és i.sz. 1 között, Míg a csillagászati időskálán van. Lásd: „[Geochronology](#)”, 4. rész.

⁴ Megszorozva egy manvantara hosszát $(306,720,000 + 1,728,000 = 308,448,000)$ évvel 14-gyel, a 4.32 milliárd évnél egy satya yugával rövidebbet kapunk. A *Surya-Siddhanta* szerint (1:19), ezt a további sandhi-t hozzá kell adnunk a bolygói manvantara vagy Brahma napja kezdetéhez, ami a fenti számítás során is megtörtént. Ez tenné ki a 7 manvantara (3.5 kör) 2,160,864,000 éves hosszát, ami egy dvapara-yugával több, mint Brahma fél napja. Lehetséges, hogy az extra satya-yugára azért van szükség, hogy kitegye Brahma egy napját, így azt valójában egyenletesebben lehessen elosztani a bolygói manvantara során. Az is lehet, hogy a fent megadott számítás nem teljesen pontos (még akkor sem, ha feltételezzük, hogy Brahma egy napjának hossza pontosan van megadva – amiről HPB biztosít bennünket, hogy nem így van!). Ha elosztjuk a 4.32 milliárdot 7-tel, 617,142,857.14-et kapunk – de ezt nyilvánvalóan nem lehet rendesen felépíteni a yugákból!

⁵ SD 2:68. lábjegyzet, 250, 308. lábjegyzet; FEP 112; ET 325-7, 453-4, 760.

⁶ SD 2:710, 715. lábjegyzet; ET 323; SOP 288, 422; Dia 3:181-2.

⁷ SD 2:312. A 20. crore év többet jelent 19 crore-nál és kisebb vagy egyenlőt 20 crore-ral. Így az itt hivatkozott évek teljes száma 310 és 320 millió között van.

kijelentések azt mondják, hogy a szilurban/devonban/karbonban jelent meg.⁸ Mindazonáltal nem fedi le a negyedik kör kezdetétől eltelt teljes időszakot.

Ha a 120.5 millió év helyett a 320 millió évet használjuk arra az időszakra, ami a negyedik körből eddig eltelt, akkor a föld korára 2,172,416,000 év jön ki, vagyis kicsit több, mint a teljes élethosszának a fele. További probléma a fenti számítással az, hogy minden kört azonos hosszúságúnak tételez fel. Ahogyan a 8. részben bemutatjuk, ez így nem igaz.

A 120.5 millió év egy félrevezetésnek tűnik, amennyiben ez nem fedi le a negyedik kör kezdete óta eltelt teljes időszakot. Párhuzam van itt a „Vaivasvata manvantara” különböző használatával. Egy kör két manvantarából áll, és mindegyikhez kapcsolódik egy manu vagy dhyan chohan.⁹ Vaivasvata a negyedik kör első manvantarájának a gyökér-manuja, Savarna pedig a második manvantara manuja. A Vaivasvata manvantara azonban gyakran a negyedik körünk tisztán „emberi időszakára” utal. Ez jelentheti az első gyökérfaj kezdetétől vett időszakot, de általánosabban a harmadik gyökérfaj második felétől kezdődő időszakra utal, miután az emberek teljesen fizikaiakká váltak, külön nemekre szétváltak és kifejlesztettek egy felébredt, öntudatos elmét.¹⁰ Ez az utóbbi időszak 18,618,841 évet takar (2000-ig).¹¹

Miután azt mondja, hogy Vaivasvata a hetedik manu, mert a negyedik körünk az első manvantarájában tart, HPB hozzáteszi:

Középső faji pontjának befejezése a negyedik gyökérfaj alatt történt meg, amikor az ember és az egész természet elérte a legalsóbb állapotot a sűrű anyagban. Attól kezdve, vagyis az első három és fél faj vége óta az emberiség és a természet rálépett faji ciklusának felemelkedő ívére.¹²

Ez azt jelenti, hogy a körben az első manvantara már befejeződött. GdeP ezt megerősíti:

... Vaivasvata-manu befejeződött. Mivel azonban ez a nagyon bizalmas tanítás egy kicsi pontja, HPB csupán azt mondja, hogy az őszünk Vaivasvata, a 7. manu volt. Most vagyunk a következő manvantara kezdeténél, ami oda vezet bennünket, ami majd az eljövendő, az 5. kör magja lesz, és hogy a mag-manu neve Savarna... Így tehát tulajdonképpen Savarna kezdetén, a 8. manu kezdetén vagyunk.¹³

Amikor megkérdezték, hogyan lehet összeegyeztetni egy manvantara HPB szerinti 71 – 72 maha-yugáját azzal a 27 – 28 maha-yugával, amiről néha azt mondják, hogy a negyedik kör kezdete óta eltelt, GdeP így válaszolt:

A 27 vagy 28 maha-yuga csak a Vaivasvata manura vonatkozik a G bolygó esetében... Egy 306,720,000 éves manvantarában 71 maha-yuga van. Vaivasvata e manvantarája ebben a körben az A bolygón kezdődött, majd befejeződött és átlépett a B bolygóra, ott is befejeződött, és átlépett a C bolygóra, a középső pontját pedig a D bolygónk negyedik gyökérfajának középső pontjánál érte el, ami így 71 maha-yugát tesz ki.¹⁴

⁸ Lásd: „[Root-race chronology](#)”.

⁹ „... egy *Manu-antaric* időszak – ahogyan a fogalom sejteti – két Manu vagy Dhyan Chohan megjelenési közötti időt jelenti” (SD 2:308-9). „... Manu a Manasa összegezése, és egy külön tudat ugyanabban az értelemben, mint ahogyan az emberi testet felépítő minden különböző sejt eltérő és különböző tudatosságú, mégis létezik a tudatosság egysége – ami az ember. ... A Manu azonban nem igazán egy egyén, ő az emberiség egésze. Mondhatjuk azt, hogy a Manu egy általános elnevezés a Pitrikre, az emberiség nemzőire” (BCW 10:364). „Van egy gyökér-manu minden fejlődési időszak kezdetekor, legyen szó akár egy bolygóról, akár egy bolygói láncról, vagy egy emberi fajról. ... Az emberi lényekre alkalmazva egy emberi faj létrehozóját jelenti” (Dia 2:475).

¹⁰ SD 2:72, 148-9, 250-1, 307-8; ET 324. Lásd még: SD 2:146-7.

¹¹ SD 2:69, 1:150. lábjegyzet.

¹² SD 2:308. lábjegyzet

¹³ SOP 359-60.

¹⁴ SOP 422.

Azonban itt a „Vaivasvata manu” kifejezést világosan arra használja, hogy a D bolygón az *emberi* élethullám, vagyis az első gyökérfaj megközelítő kezdete óta eltelt időszakra utaljon. Nem kétséges, hogy a negyedik körben az ásványi tevékenység egészen 320 millió évig nyúlik vissza, az elementális tevékenységről pedig azt mondják, hogy még régebbre.¹⁵

Mindazonáltal a 320 millió év egy általános, kerekített számnak tűnik. Valóban, néha úgy adják meg, mint az A bolygón a negyedik kör kezdete óta eltelt idő, néha pedig úgy, mint a D bolygón a negyedik kör kezdete óta eltelt idő.¹⁶ Egyik helyen GdeP azt mondja, hogy a D bolygón az üledékképződés 300 – 320 millió éve kezdődött.¹⁷ Azt is mondja, hogy közel két maha-yuga, vagy kb. 9 millió év telt el a negyedik gyökérfaj közepe óta, és ha ezt hozzáadjuk a 306,720,000 évhez (figyelembe véve, hogy a negyedik kör kezdete óta összesen 73 yuga telt el), „akkor nagyon közel jutunk a 319,000,000 vagy 320,000,000 évhez, ahogyan HPB becsülte”.¹⁸

Máshol azt mondja, hogy a negyedik kör a negyedik gyökérfaj közepét megelőzően több mint 308 millió éve kezdődött.¹⁹ Hozzáadva a 8,640,000 évet a 308,448,000 évhez, 317,088,000 évet kapunk. Azonban bár a 9 millió év fele a kb. 18 millió évnek, ami eltelt a harmadik gyökérfaj közepe és a negyedik gyökérfaj kezdete óta, a negyedik gyökérfaj negyedik alfajának középső pontja – a negyedik kör legalsóbb, leganyagibb pontját – 4½ millió éve elértük.

Ha a 308,448,000 éves értéket használjuk egy fél körre, és feltételezzük, hogy a negyedik kör közepét a 4. gyökérfaj középső pontja jelzi, valamint hogy 4,260,080 év telt el azóta (2000-ig), akkor a negyedik kör a bolygónkon 312,708,080 éve tart. Ez a Föld korát **2,165,124,080 évre** teszi, vagyis mintegy 5 millió évvel többre, mint teljes élethosszának a fele.

6. A tizenkét kör és faj

A HPB által átadott tanítások a hetes számot emelik ki, pl. 7 kozmikus és emberi princípium, 7 gyökérfaj, alfaj, stb. 7 kör, 7 szent bolygó.¹ HPB tanításait értelmezve és kiterjesztve GdeP a hangsúlyt nagymértékben áthelyezte a 12-es számra (vagy néha a 10-re).

GdeP azt mondja, hogy van három elementális kör a hét „megnyilvánult” kör előtt és két kör azokat követően. Az elementális körök „a hét feletti három archetípusi síkon” történnek.

Ez az időszak nem valódi éterikus megtestesülés: ez a szellemi természetű, arupa (vagy test nélküli) lények első leszállása a szellemi alatti megtestesülésbe, amikor azonban a három archetípusi sík harmadik vagy legalsóbb síkját áthaladnak, akkorra az élethullám vagy

¹⁵ SD 2:715. lábjegyzet; ET 323. Ez ellentmond Hans Malmstedt állításának, hogy a 1,972,949,101 éves brahmini szám (amely feltételezi, hogy a negyedik kör kevesebb mint 28 maha-yugával ezelőtt kezdődött) D bolygónk korára utal, míg az A bolygón az első kör százmillió évekkor korábban kezdődött. („Our position in time on globe D”, *The Theosophical Path*, 1933. október, 226-35. oldalak.) Az A és a D bolygókon a negyedik kör kezdete között eltelt időt nem határozták meg, de lényegesen kevesebbnek kell lennie százmillió éveknél.

¹⁶ SD 2:710, 715. lábjegyzet; ET 323; SOP 288, 422; FSO 161; lásd: „[Geochronology](#)”, 1. rész.

¹⁷ Dia 3:181-2. „Kerekítve mintegy 320,000,000 év telt el a negyedik kör kezdete óta, ... amióta az első geológiai üledékek létrejöttek a Föld bolygónkon...” (EST 4:76).

¹⁸ SOP 422.

¹⁹ SOP 161. HPB azon kijelentésére utalva, hogy az üledékképződés vagy a fejlődési munka a negyedik körben mintegy 320 millió éve kezdődött el, GdeP megjegyzi: „Nos, mivel egy kör 308,000,000, honnan ered a 308 és a 320 közötti különbség? Eltelik mintegy 12 millió év vagy több. Találjunk erre megoldást. Ezek jelentik a kulcsot” (SOP 360).

¹ HPB a 10-et „szent számnak” vagy „tökéletes számnak” nevezi (SD 1:98, 360, 362; BCW 12:58-9, 525, 14:112-3. lábjegyzet; lásd: FEP 88-91). A 12-t ugyanígy írja le (SD 1:649, 2:36).

élet-esszencia kellőképpen állandósul az éterikus anyagban, hogy létrehozzon egy légies formájú vagy éterikus bolygót. Ez a bolygó akkor megkezdí manvantarikus ciklusát le az anyagba, egy olyan ciklust, ami hét szinten és hét bolygón keresztül folytatódik, és ez valóban hét...²

... az első az előtt, amit HPB a hét körnek hívott, volt három elementális kör... Ezek azok a körök, amelyekben az elementális tevékenységekre szükség van ahhoz, hogy a bolygók keletkezésének megkezdése megtörténhessen. Ezzel tíz körhöz jutunk. Később ugyanilyen módon van még két kör a tíz után, így 12 vagy záró kör van a lánc halála előtt, ahogyan a Hold is meghalt. Így ténylegesen 12 kör van. Közülük a legfőbbek és legfontosabbak számunkra jelenleg a hét megtestesülési kör, ahogyan nevezhetjük azokat...³

HPB a hetet követő két körre célozhatott, amikor a következőket írta:

Ahogyan a hét hónapos magzatnak – bár már teljesen készen van – szüksége van még két hónapra, ami során megerősödik, úgy az embernek is – miután tökéletesítette fejlődését a hét kör alatt – marad még két periódusa az anyatermészet méhében, mielőtt megszületik, vagy inkább Dhyani-ként újraszületik...⁴

GdeP ezt mondja: „Dhyán Chohan-okká fogunk válni, amikor ez a lánc eléri a 7. kör, vagy a 12. befejező kör végét”.⁵

Úgy tűnik, ezek az idézetek arra utalnak, hogy az öt további kör a bolygói manvantara része, és nem olyan folyamatokra vonatkoznak, amelyek a bolygói pihenési periódusban vagy pralayában (szó szerint: „feloldódás”) játszódnak le. Ha azonban a bolygói manvantarát egy olyan időszakként definiáljuk, amit a hét kör fed le, akkor az öt további kört legalább is annak részeként kell kezelnünk, amit normális esetben pralayának tekintünk. Nem szabad elfelejtenünk, hogy egy bolygói lánc valamennyi bolygójának csak a legalsóbb elemi princípiumai azok, amely feloszlanak és szétszóródnak a pralaya folyamán.⁶

HPB analógiát von a halál utáni folyamatnál egy bolygó esetében és abban, ami minden emberi egyénre vonatkozik.

Az utóbbi leéli életciklusát, és meghal. A „felsőbb princípiumai”, amelyek egy bolygói lánc fejlődése esetében megfelelnek a körbejáró monádoknak, átlépnek a devachanba, ami a „nirvánának” felel meg, és pihenő állapotban maradnak a két lánc közötti időszakban. Az ember alsóbb „princípiumai” idővel felbomlanak, és a természet újra felhasználja azokat új emberi princípiumok kialakításához, és ugyanez a folyamat játszódik le a világok felbomlásakor és kialakításakor.⁷

Amikor egy bolygói lánc az utolsó körében jár, minden bolygó – mielőtt meghalna – minden életenergiáját és „princípiumait” egy laya-központba vagy „alvási központba”, „a

² FEP 111.

³ Dia 3:441.

⁴ SD 2:257.

⁵ Dia 3:169.

⁶ GdeP rámutat, hogy a manvantara és a pralaya fogalmak relatívák:

„Az ember esetében a szellemi ego testet öltése egy relatív „halál” azon ego számára, és hasonlóképpen az anyagi világokban történő megtestesülés vége a szellemi ego újra felébredése az öntudatosság egy szélesebb tartományára saját síkjain és világaiban. Ugyanilyen módon – és mindig az analógia vezérfonalát követve – amit manvantara-nak hívunk, a kozmikus szellem halála, paradox értelemben a kozmikus szellem vagy elme egyfajta devachan-ja vagy akár egy kama-loka-ja, és csak amikor a manvantara befejeződik és a pralaya elkezdődik, a kozmikus szellem ezen álmái és látomásai akkor tűnnek el, és hatalmas tudata ismét felébred saját finom Önvalójának teljes valóságára” (FSO 96).

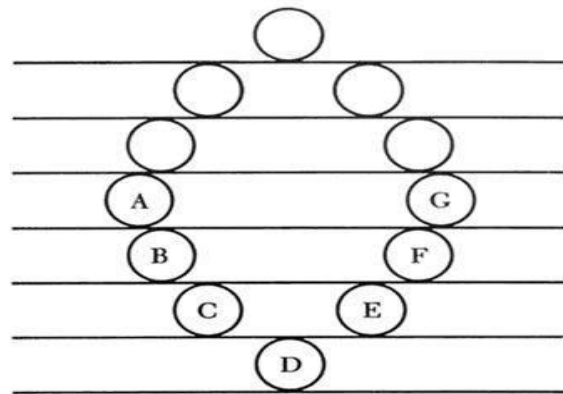
„Így látjuk, hogy a manvantara egyfajta halál a kozmikus monád számára, amely az anima mundi elködösítő fátylán keresztül fejezi ki magát. Et egyfajta beleveszés, beleszűrés a kozmikus álmok illúziójába, míg a pralaya valójában az univerzum szelleme, amely teljesen felébred saját síkján, mivel mindent oda gyűjtött be, és szabadon tevékenykedhet saját szavakkal elmondhatatlan szellemi irodalmaiban” (FSO 180).

⁷ SD 1:173.

szunnyadó erő semleges központjába” küldi.⁸ Egy ilyen laya-központ – „a bolygói lánc bármely bolygójának szellemi-pszichomagnetikus élet-essenciája” – Naprendszerünkön kívül helyezkedik el. Addig pihen és alszik, amíg el nem jön az idő egy új megnyilvánulásra, amikor ismét aktívvá válik, mozogni kezd, és üstökösként vándorolni kezd, amíg végül vissza nem tér a térben korábbi otthonába a térben.⁹

GdeP gondosan kidolgozta ezt a folyamatot:

Mindenekelőtt egy laya-központ aetherikus életre kelése történik meg, amely megkezdí vándorlását a téren keresztül, fokozatosan gyarapítja aetherikus és éterikus anyagát, és így lassan belép a második fázisába, az éterikusba. Amikor pedig ez a fázis befejeződik, a laya-központ, ami ekkor egy éterikus üstökösként nyilvánul meg, odáig jut, hogy a Naprendszer tagjává váljon, amelyhez karmikus sorsa elkerülhetetlenül visszahúzza, hogy egy leendő bolygóként megtestesüljön. Amint az üstökös elfoglalja keringési pályáját a Nap körül a kozmikus fizikai sík anyagából álló rendkívül éterikus bolygóként az első, vagy az első és második fázisában, sorrendben az elementálok három birodalma megkezdí jellegzetes tevékenységét, és így fokozatosan felépítenek egy nagyon ritka fizikai sűrűségű fényes és ragyogó vagy „felhős” égitestet... Amikor ez a fázis befejeződik, elkezdődik az „első kör”.¹⁰

GdeP azt mondja, hogy minden bolygó, hold, csillag, üstökös és köd inkább 12 egységből áll, mint 7-ből.¹¹ Két lehetséges mód van ezek beszámolására, hogy a HPB által hangsúlyozott hetes rendszerrel kapcsolatba kerüljenek:

⁸ SD 1:147, 155-6. GdeP azt mondja, hogy amikor egy bolygói lánc a pralayába lép, a monádjai és életatomjai a térben maradnak kozmikus porként a fizikai síkon, és ennek megfelelő életatomokként az asztrális, pszichikus, értelmi, kvázi-szellemi, szellemi és isteni síkokon (FEP 592; FSO 122-3). „A kozmikus por, amit egy korábbi világ felbomlása eredményez, egy laya-központban pihen, míg annak a világnak vagy bolygói láncnak a legmagasabb princípiumai paranirvana-jukban van...” (FEP 60). A lánci laya-központ magába foglalja a bolygói laya-központokat, és amikor az élet rezdülése ismét átfut a laya-központokon, azok elkezdnek elkülönülni és besűrűsödni (FSO 136; FEP 551).

⁹ FSO 136-7.

¹⁰ FSO 197. Egy bolygó nem üstökösként ölt ismét testet egy új szoláris manvantara lelegején, a bolygók a szoláris ködben sűrűsödnék be, amiből maga a Nap is született (FEP 59-63; ET 193).

¹¹ ET 172; OG 52, 130. KH 7-nél több bolygó létezésére utal, amikor egy körnek „egy monád áthaladását nevezi az 'A' bolygóról a 'Z' (vagy 'G') bolygóra” (ML2 80, MLC 173; FSO 352, EST 7:96. lábjegyzet).

„... A 12-ből a 7 bolygót a kényelem kedvéért nevezik a megnyilvánult bolygóknak vagy a rupa világok bolygóinak, az öt felső bolygót pedig arupának hívják. Nem azért, mert nincs alakjuk, hanem mert számunkra a jelenlegi érzékelési fejlettségünk mellett forma nélkülinek látszanak, nagyon hasonló módon ahhoz, ahogyan a gondolatok is forma nélküliek számunkra, és mégis tudjuk, hogy a gondolatok formával rendelkező lények, és hogy minden gondolat egy elementált testesít meg” (Dia 3:440).

Saját bolygónk a legalsóbb a *mi* bolygói láncunkban, de GdeP egy bolygói lánc legmagasabb és legalsóbb bolygóit poláris kapcsolóként, csomóponti bolygókként vagy átmeneti bolygókként írja le (FEP 599; FSO 186; Dia 2:385).

	(a)				(b)	
	1				12	
2		12		1		11
3		11		2		10
4 (1)		10 (7)		3 (1)		9 (7)
5 (2)		9 (6)		4 (2)		8 (6)
6 (3)		8 (5)		5 (3)		7 (5)
	7 (4)				6 (4)	

Ha a legfelsőbb bolygóval kezdjük a számolást (a diagram), akkor három bolygó van a leereszkedő íven a hét megnyilvánult bolygó elsője előtt, és kettő a felemelkedő íven a megnyilvánult hét utolsója után, mint ahogyan (az egyik számítási mód szerint) három kör van a megnyilvánult hét előtt, és kettő utána. Azonban míg a D bolygó a középső (és legalsó) a hetes rendszerben, a tizenkettes rendszerben nincs középső bolygó, mivel a 12 páros szám. A D csak akkor lenne középső bolygó, ha egy kör a legfelsőbb bolygóval kezdődne is, és végződne is. GdeP szerint:

A hét közül egy kör sem a hét bolygó A-jával kezdődik, és a hét bolygó G-jével fejeződik be, ahogyan az exoterikus tanítás tartja. Ez a maga nemében helyes is. Minden esetre minden kör az első vagy legfelsőbb bolygóval kezdődik, végig halad a leereszkedő ív valamennyi bolygóján a Földünkig vagy a D bolygóig, majd felemelkedik a felfelé menő ív valamennyi bolygóján keresztül, amíg az első ismét el nem éri, amit hívhatunk elsőnek is, vagy a tizenkettediknek is.¹²

GdeP „hét vagy tíz gyökérfajról” beszél az emberi irodalomban.¹³ Analóg módon feltehetően 12 gyökérfaj van, talán közülük három megelőzi az „első” gyökérfajt, és kettő a „hetedik” után van. A további öt gyökérfaj a shishták fejlődésével lehet kapcsolatos.¹⁴ GdeP a következő magyarázatot adja az első gyökérfaj rendkívüli hosszúságára:

Ez azért volt, mert az 1. gyökérfaj – abban az értelemben, ahogyan HPB beszél róla – nemcsak asztrális volt, de ahogyan leírja, hanem valójában az előző körből, a harmadikból származó shishta-kat képviselte. Ennek az 1. gyökérfajnak a shishtá-kkal kezdődően korszakokba tellett, amíg ténylegesen beköltöztek egy gyökérfajba, ami tipikusan egy új kör gyökérfaja, és már csupán shishtá-k. A felébredés és a lassú fejlődési folyamat oka az volt, hogy az élethullám előre sietői millió és millió évekkel az előtt kezdtek megérkezni, hogy az első gyökérfajnak, mint különálló fajnak úgymond ténylegesen el kellett kezdődnie.¹⁵

¹² Dia 3:440. „Egy kör a 12 bolygó közül a legmagasabbikon kezdődik, és szabályosan halad előre bolygóról bolygóra a láncban körbe” (FSO 197). „... Amikor az élethullám eléri láncunk legmagasabb bolygóját, az első kör befejeződik. Az első kör végén levő nirvána után elkezdődik a második kör” (FSO 248). Lásd még: FSO 361, 364, 366.

Bár a 616,896,000 évet gyakran úgy mutatják be, mint egy kör átlagos hossza az A bolygótól a G-ig (SOP 160-1, FSO 160), annak valójában le kell fednie minden élethullám útját a legfelsőbb bolygótól kezdve vissza ugyanaddig a bolygóig, beleértve minden bolygóközi nirvánát és a körök közötti nirvánákat is, ami az emberi monádok számára egybeesik az öt felső bolygón keresztül történő haladással (FSO 363).

¹³ Dia 3:203. Egy másik célzás arra, hogy hétnél több faj van: „A jelenlegi negyedik körünk utolsó gyökérfajában, abban, amit közismerten hetediknek hívunk...” (EST 4:84).

¹⁴ Lásd: „[Shishtas: seeds of life](#)”.

¹⁵ SOP 162.

7. Bolygói megtestesülések

Egy maha-manvantara vagy egyetemes manvantara – amit neveznek Brahma egy életének vagy korszakának is – 100 isteni évig tart, mivel egy isteni év egyenlő 360 Brahma napjával és éjszakájával. A maha-manvantara ezért 36,000 bolygói megtestesülésből áll, és $36,000 \times 8,640,000,000 = 311,040,000,000,000$ évig tart. Ezt egy maha-pralaya követi. Egy kisebb szoláris manvantara nem 7, hanem 12 bolygói megtestesülést tartalmaz, mivel a 7 nem osztója a 36,000-nem, míg a 12 igen. Egy maha-manvantara 3000 kisebb szoláris manvantarából áll, amik mindegyike 12 megtestesülést tartalmaz.¹

Egy bolygói lánc minden megtestesülése folyamán a bolygók (beleértve az azokat felépítő és benépesíti valamennyi birodalmat) fokozatosan anyagiasodnak az életciklus első felében (a leszálló íven), majd pedig lassan éteriebbé és szellemiebbé válnak a ciklus második felében (a felemelkedő íven).² Analógia alapján ugyanezt a mintát követi egy kisebb szoláris manvantara is.³ A hetes rendszerben egy bolygói lánc bolygói egymást követve öltenek testet, egy-egy alsíkkal lejjebb a 2. a 3. és a 4. megtestesülésben, majd egy-egy alsíkkal feljebb a maradék három megtestesülésben.⁴ A hét megtestesülés után egy bolygói lánc ezért egy új kozmikus síkra lép be, és egy nap kel fel a következő bolygói lánc manvantara-ja idején.⁵

Egy bolygó nem ténylegesen „mozog” egyik alsíkról a másikra, vagy egyik síkról a másikra, inkább egy lánc valamennyi bolygója fejlődik, vagyis materializálódik a leszálló íven, illetve éterizálódik a felemelkedő íven. A bolygók ezért különböző alsíkokká (loka-talakká) válnak energia-szubsztanciáik rezgési sebessége változásának megfelelően. Minden más mikrokozmosz és makrokozmosz test és entitás, amely ugyanebben a frekvencia-tartományban rezeg, és ezért ugyanabba az érzékelési tartományba esik, úgy tekinthető, hogy ugyanahhoz a síkhoz vagy alsíkhoz tartozik.

Olyan ősi hindu munkák szerint, mint a *Surya-Siddhanta*, a Holdlánc annak 18,000. megtestesülése volt, amit most a Föld bolygói láncának hívunk a jelenlegi maha-manvantarában, ezért az Brahma élete első felének végét jelzi. A Földlánc a 18,001. megtestesülés,⁶ és minden bolygó egy alsíkkal magasabban van, mint a Holdlánc neki megfelelő bolygója. A Hold ezért ahogyan látjuk, nem a Holdlánc korábbi D fizikai bolygója, hanem a D bolygójának az asztrális burka vagy kama-rupá-ja.⁷ Az előző bolygói manvantarát a padma (lótusz) kalpa-ként ismerjük, a jelenlegit pedig a varaha (vadkan) kalpa-ként.⁸

GdeP azt mondja, hogy a maha-manvatarikus ciklus legmélyebb pontját akkor értük el, amikor a Holdlánc elérte a középpontját a negyedik körében. A hierarchiánk lefelé haladt a ciklusokban 50 isteni évig (több mint 155 billió 520 milliárd évig) a Holdon levő legalsóbb pontjáig, azóta pedig elkezdtünk lassan visszaaraszolni hierarchiánk csúcsa felé. Ahelyett, hogy az első 18,000 megtestesülés sorozatban egy-egy alsíkkal lejjebb történt volna, voltak

¹ Ahogyan egy bolygói manvantara-ról azt mondják, hogy egy ugyanolyan hosszúságú bolygói pralaya követi, egy maha-manvantara-ról pedig azt mondják, hogy egy ugyanolyan hosszúságú maha-pralaya követi, így egy kisebb szoláris manvantara-ra azt mondják, hogy egy kisebb (feltehetően ugyanolyan hosszú) szoláris pralaya követi (FEP 510; SOP 391; Dia 3:378-9). Viszont ha ez így igaz, akkor egy maha-manvantara nem tartalmaz 3000, egyenként 12 megtestesülésből álló kisebb szoláris manvantara-t, hanem csak 1500-at! Hacsak úgy nem, hogy az öt további megtestesülés a 12-es sémában olyan folyamatra utal, ami a pralaya folyamán játszódik le. Azt mondják, egy kisebb szoláris manvantara-t nem mindig követ közvetlenül egy kisebb szoláris pralaya (FEP 296).

² SD1:159, 2:68. lábjegyzet; ET 325-7, 453-4; FEP 112.

³ FEP 345.

⁴ FSO 246-7; FEP 512-4; ET 447-8. lábjegyzet; SOP 389, 391.

⁵ SOP 391; FSO 160, 235. lábjegyzet.

⁶ *Surya-Siddhanta*, 1:21; OG 20-1; SOP 358; FEP 145, 184, 468.

⁷ FEP 548-50; Dia 2:139; SD 2:45, 115, 611.

⁸ SD 1:368, 2:179.

kisebb leszálló és felemelkedő ívek minden szoláris manvantara folyamán, amiknek az általános trendje lefelé mutatott.

Ha a Hold jelezte a legalsóbb pontot, akkor ez azt mutatja, hogy az a hét megtestesülés közül a negyedik volt, mivel „bármilyen síkok vagy princípiumok sorozatában mindig a negyedik a sorozat legsűrűbb eleme”.⁹ A Földláncnak ezért az 5. megtestesülésnek kell lennie.¹⁰ Viszont ha a Hold a 18,000. megtestesülés volt, akkor annak az 1500. kisebb szoláris manvantara utolsó (12.) megtestesülésének kellett lennie, a Földlánc pedig *a 12 megtestesülésből álló következő sorozat első tagjának* kellene lennie. Ez azonban mind a holdi megtestesülést, mind a jelenlegi földi megtestesülést kívül helyezné a hét „megnyilvánult” megtestesülésen, amiket az egyszerűsített hetes sémában figyelembe veszünk. Ráadásul, ha minden kisebb szoláris manvantara-ban egy bolygó először egy alsíkkal lejjebb halad minden megtestesüléssel a leszálló íven, majd egy alsíkkal feljebb minden megtestesüléssel a felemelkedő íven, akkor ez azt jelentené, hogy a holdi megtestesülés (a 12.) az egyik legmagasabb alsíkon történt volna, és nem jelezhetné a legalsóbb pontot.

Mielőtt tovább vizsgálnánk ezt a problémát, tekintsük meg a következő diagramokat, amelyek öt kisebb szoláris manvantara sorozatát mutatják be. Az 1 – 12 számok az alsíkot jelentik, amelyen a 12 bolygó bármelyike (pl. a mi D bolygónk) újra megtestesül a 12 egymást követő megtestesülés során, ahol minden megtestesülés egy alsíkkal magasabban vagy alacsonyabban történik, mint az előző.

Ez az 5 kisebb szoláris manvantara része lehet egy 7-es vagy 12-es (vagy 3000-es) sorozatnak, ahol a 4* jelöli a legalsóbb pontot. Az (a) diagram egy összességében felemelkedő ívet mutat, míg a (b) egy összességében leszálló ívet, mivel az (a)-ban a befejező pont magasabban van, mint a kezdőpont, a (b)-ben pedig alacsonyabban, mint a kezdőpont. Az, hogy egy bolygó 12 megtestesülése közül a 7. vagy a 6. megtestesülés a leganyagibb, így attól függ, hogy az érintett szoláris manvantara nagyobb léptékben egy leszálló vagy felemelkedő ív része, mivel ez határozza meg, hogy összességében a tendencia az anyag vagy a szellem felé mutat. A 4* megtestesülés egy összességében felemelkedő íven a 6. megtestesülésnek, míg egy összességében leszálló íven a 7. –nek felel meg.

⁹ FSO 246.

¹⁰ Echoes 2:405-6; FEP 184, 468; Dia 1:17-8.

(a) Összességében felemelkedő ív																	
																12	
1															1	11	
2		12											12		2	10	
3		11		1								1	11		3	9	
4		10		2		12				12		2	10		4	8	
5		9		3		11		1		11		3	9		5	7	
6		8		4		10		2		10		4	8			6	
	7			5		9		3 (1)		9 (7)		5	7				
				6		8		4 (2)		8 (6)			6				
					7			5 (3)		7 (5)							
6 (4*)																	
Szoláris manvantara-k száma:																	
	2				3				4				5			6	7-es séma
	4				5				6				7			8	12-es séma
1498				1499				1500				1501			1502		3000 12-es szoláris manvantara

(b) Összességében leszálló ív																	
1																	
2		12															12
3		11		1											1		11
4		10		2		12							12		2		10
5		9		3		11		1				1	11		3		9
6		8		4		10		2		12		2	10		4		8
	7			5		9		3		11		3	9		5		7
				6		8		4 (1)		10 (7)		4	8			6	
					7			5 (2)		9 (6)		5	7				
								6 (3)		8 (5)			6				
7 (4*)																	
Szoláris manvantara-k száma:																	
	2				3				4				5			6	7-es séma
	5				6				7				8			9	12-es séma
1499				1500				1501				1502			1503		3000 12-es szoláris manvantara

Ahogy már elmondtuk, ha a maha-manvantara első öt kisebb manvantara-ja egy leszálló íven kezdődik, és a Hold a 18,000. megtestesülés volt (az 1500. kisebb szoláris manvantara 12. megtestesülése), akkor a holdi megtestesülés kívül esne a hét „megnyilvánult” megtestesülésből, és nem jelölhetné a legalsóbb (4*) pontot. A holdi megtestesülés vagy a 17,994. megtestesülés volt az (a)-n, vagy a 18,007. megtestesülés a (b)-n.

Az egyetlen mód, amely szerint a Hold lehetne egy kisebb szoláris manvantara 12. megtestesülése és a 18,000. a maha-manvantara-ban, mégis a legalsó, az lenne, ha a maha-manvantara első kisebb manvantara-ja egy felemelkedő ívvel kezdődne, nem pedig leszállóval. Ekkor a 7. megtestesülés az elsővé válna, a 6. pedig a 12.-ké. A maha-manvantara azonban egy összességében *felemelkedő* ív része lenne. Egy kisebb szoláris manvantara felemelkedő ívként történő bemutatása, amit egy leszálló ív követ, rendkívül furcsa lenne. Bármilyen is legyen az igazság, nyilvánvalóan nagyon sokat kell még tanulnunk ebben a témában.

8. A körök és a fajok relatív hosszúsága

GdeP a következőt írja: az az időszak, ami bármely élethullám eltölt az éterikusabb bolygókon a leszálló és a felemelkedő íveken, sokkal hosszabb, mint az az időszak, amit ez az élethullám eltölt az anyagibb bolygókon, mint a Földünk is.¹

Ez a 4:3:2:1:2:3:4 arányban történő haladásra utalhat. Máshol azt mondja, hogy a helyzet attól függ, mennyire anyagi vagy éteri az adott élethullám:

Minél alsóbb a bolygó, az anyagi vagy anyagiasodott élethullám annál hosszabb időszakot tölt el rajta, illetve a szellemi vagy szellemiesedett élethullám annál rövidebb ideig tartózkodik rajta. Megfordítva, minél magasabb a bolygó, az anyagi vagy anyagiasodott élethullám annál rövidebb időszakot tölt el rajta, illetve a szellemi vagy szellemiesedett élethullám annál hosszabb ideig tartózkodik rajta.

Így az ásványi élethullámnak rendkívül rövid ideje van bolygói láncunk magasabb és legmagasabb bolygóin, és nagyon hosszú időszakot tölt el bolygói láncunk legalsóbb, D bolygóján. Megfordítva, a dhyani-chohani és az emberi élethullámok viszonylag rövid időszakot töltenek a bolygók legalsóbbjában, a D-n, és ennek megfelelően hosszabb időszakot a magasabb és legmagasabb bolygókon.²

Az alsóbb birodalmak, mint az ásványi és elementális birodalmak, gyorsabban leszaladnak a leszálló íven (az A-D bolygókon), mint a felsőbb birodalmak, mint az emberi birodalom is, míg a felsőbb birodalmak a felemelkedő ívet (D-G bolygók) teljesítik gyorsabban, mint az alsóbb birodalmak. Más szavakkal a fiatalabb birodalmak számára a gyorsulás törvénye a leszálló íven működik, a fékezés törvénye pedig a felemelkedő íven, míg ennek ellenkezője vonatkozik az idősebb, fejlettebb birodalmakra.³

Egy további korlátozást ismertet a következő részlet: Egy élethullám nem marad ugyanolyan ideig minden bolygón, mert nemcsak az élethullámok különböznek egymástól szellemisségük illetve anyagiasságuk mértékében, de minél magasabb a bolygó, annál rövidebb a *megtestesülési* időszak rajta. Ennek oka az, hogy a szellemi és értelmi tulajdonságok sokkal erősebben törnek elő, és nem áhítóznak anyagi dolgok vagy megtestesült létezés után. Ugyanez a szabály az, ami a devachani közjátékokra vonatkozik: minél szellemibb és értelmibb az Én, annál hosszabb a devachani léte – már ameddig szüksége van a devachanra, Minél sűrűbb és anyagibb az egyéniség, annál rövidebb a devachani tartózkodás, ebből következően annál nagyobb számú megtestesülése van egy bolygón, mialatt a hozzátartozó élethullám azon áthalad.⁴

¹ ET 195.

² Dia 3:348-9.

³ FEP 595-7; ML2 95-6, MLC 186.

⁴ FSO 362.

HPB a következőt írja:

A hét kör időtartamában csökken és növekszik, ahogyan a hét faj is. Így a 4. kör, valamint a 4. faj a legrövidebb, míg az 1. és a 7. kör, illetve az 1. és a 7. faj a leghosszabb.⁵

Ez jelenthet egy szabályos, 4:3:2:1:2:3:4 arányú haladást. Mindenesetre, HPB máshol nem tesz jelzést arra, hogy az 5. gyökérfaj tovább tartana, mint a 4. és pontosan ugyanolyan hosszú lenne, mint a 3. GdeP viszont az jelzi, hogy a 4. az 5. a 6. és a 7. gyökérfajok fokozatosan rövidebbekké válnak.⁶

HPB ezt is írja: „A negyedik kör a leghosszabb a Kali Yugában, majd az ötödik, majd a hatodik, a hetedik pedig nagyon rövid lesz”.⁷ Ez jelenthet egy 1:2:3:4:3:2:1 fejlődést, bár úgy tűnik, az utalást inkább az egyes körökben levő kali yugák (relatív) hosszára kell alkalmazni (amelyek feltehetően arányosak az materializáció fokával), mint a körök teljes hosszára.

A következő részben GdeP felveti, hogy inkább egy 7:6:5:4:3:2:1 arányú haladáshoz hasonló valami vonatkozik a körökre:

Minden kör egy kicsit rövidebb, mint az előző kör, és a 7. kör mindegyiknél rövidebb, ennek oka az, hogy a lények közelítenek a végzés felé abból az iskolából, ami a bolygói lánc. Miután olyan sok korszaknyi ideig tanultak egy osztályteremben, miután profikká váltak az ott megtanult leckékben, a lények viszonylag könnyen és gyorsan leteszik az utolsó és végső vizsgáikat, és a tanulmányok utolsó vagy hetedik fázisán sokkal könnyebben és gyorsabban áthaladnak, mint tették az a korábbi időkben.⁸

Más szavakkal: a későbbi körök azért rövidebbek, mert növekedő arányban tartalmaznak ismétlést.

Több előrehaladási folyamat működhet párhuzamosan:

Éterikusság:	4, 3, 2, 1, 2, 3, 4
Ismétlések:	7, 6, 5, 4, 3, 2, 1

Egy befejezetlen cikkben, ami nem jelent meg HPB életében, azt javasolja, hogy a hét gyökérfajra, a hét körre és arra az időszakra alkalmazható arány, amit egy kör az egyes bolygókon eltölt, 1:2:3:4:5:6:7.⁹ A következő fejezet áttekinti azt a zagyvaságot, amit ez okozna.

9. Vita a befejezetlen cikkel kapcsolatban

Egy kozmikus ciklusokról és manvantara-król szóló befejezetlen értekezés kézírata HPB kézírásával megtalálható az Adyari Teozófiai Társulat archívumai között.¹ Néhány lapja hiányzik, és néhány mondata félbe van szakítva. Furcsa sajátossága, hogy az anyagban két kézírás jelenik meg, ezek egyike nagyobb és kerekesebb írás, mint HPB szokásos írása. Ez azzal a móddal lehet kapcsolatban, ahogyan az értekezés keletkezett vagy áthozódott. A cikk valószínűleg 1884-ből származik.²

⁵ BCW 6:117. lábjegyzet.

⁶ SOP 165-6; Dia 2:162.

⁷ IGT 86

⁸ Dia 2:260.

⁹ BCW 13:301-6.

¹ BCW 13:301-6.

² A cikk kijelenti, hogy 1,955,884,685 év telt el a kozmikus fejlődés A bolygón történő elindulása óta. A Titkos Tanításban (2:68) megadott szám az 1,955,884,687 év (1887-ig), az utolsó három számjegyet valójában 986-nak kell olvasni (lásd: „[Geochronology](#)”, 4. fejezet). Ha a befejezetlen cikkben ugyanezt a hibát követték el, akkor 1885-ben írták, egyébként 1884-ben. A cikk azt is kijelenti, hogy az eltelt idő, amióta Manu Vaivasvata

A cikk arra törekszik, hogy megadja „a hetes aritmetikai fejlődési sorozat kulcsát”, amely – azt mondják – nem található meg az „exoterikus” munkákban:

Az emberiség létezésének időtartama a hét kör folyamán 1:2:3:4:5:6:7. Minden körben az emberisége létezésének időtartama a láncunk hét bolygóján 1:2:3:4:5:6:7. Az emberi létezés időtartama a hét fajban, egy bolygón ismét csak 1:2:3:4:5:6:7. Amint a bolygó kifejleszti egymás után a hét fajt, mielőtt az emberiség átléphetne a következő bolygóra, az az időszak, ami az emberiség az egyik bolygóról való eltűnése és a másikon való megjelenése között eltelik, egyenlő azzal, amit azon a bolygón eltöltött, amelyet éppen elhagyott.³

Ezt a „kulcsot” alkalmazva a következő számokat kapjuk a hét kör hosszára (azt mondják, minden szám fele a bolygói tevékeny, a másik fele pedig a bolygói pihenés időszakát képviseli).⁴

Első kör	154,285,714	év
Második kör	308,571,428	
Harmadik kör	462,857,142	
Negyedik kör	617,142,856	
Ötödik kör	771,428,570	
Hatodik kör	925,714,284	
Hetedik kör	1,079,999,998	
	4,319,999,992	

Az összeg 8 évvel kevesebb a 4,320,000,000-nál a kerekítések miatt.

A cikk úgy számol, hogy a D bolygón az emberi tevékenység időszaka a negyedik körben 44,081,632 év. Az egyes gyökérfajok hosszára megadott számok az alábbiak:

Első faj	1,574,344	év
Második faj	3,148,688	
Harmadik faj	4,723,032	
Negyedik faj	6,297,376	
Ötödik faj	7,871,720	
Hatodik faj	9,446,064	
Hetedik faj	11,020,408	
	44,081,632	

A cikk a következőt állapítja meg:

...a fenti számok pontosak, ha a brahminok exoterikus számításai helyesek Brahma napjával kapcsolatban. De ismét megerősíthetjük itt, hogy a számértéket nem helyesen adták meg exoterikus számokkal. Hozzátehetjük azonban, hogy az általunk adott magyarázatok a

belépett az emberi manvantara-ba a D bolygón a jelenlegi körben, 18,618,725 év. A Titkos Tanításban (2:69) megadott szám a 18,618,728 év (1887-ig). Ez azt sugallja, hogy a cikket 1884-ben írták.

³ BCW 13:305.

⁴ A Mesterek azonban azt mondják, hogy az elsötétülések „1 a 10-hez arányban tartanak” (ML2 177, MLC 331-2). Ahogyan GdeP magyarázza, bármely adott élethullám minden bolygói köre után a bolygó belép egy elsötétülési vagy alvási időszakba, ami körülbelül az előző teljes aktivitási időszak *egy tizedéig* tart, amíg a következő élethullám belép a bolygóra. A távozó élethullám átlép pihenésének/nivánájának bolygóközi szakaszába, amel egyenlő az éppen befejezett bolygói kör hosszának *egy tizedével*, mielőtt megkezdené fejlődését a következő bolygón (Dia 2:15, 264-5, 3:320-1; FSO 350, 361).

fejlődéssel, stb. kapcsolatban tények, és megbízhatóan használhatók – amikor bárki is a fent leírt számokat pontosan ismeri – minden többi számjegy meghatározására.⁵

Mivel a fenti számok elfogadása azt igényelné tőlünk, hogy a TT-ben ismertett kronológiát kidobjuk az ablakon, a fenti idézetben szereplő „tények” szót feltehetően ki kell cserélni a „félrevezetés” szóval.

Geoffrey Barborka azonban hitt abban, hogy ez a befejezetlen cikk valóban az ezoterikus kulcsokat tartalmazza.⁶ Azt állította, hogy „számtalan erőfeszítés után” felfedezte, hogy a HPB által megadott numerikus sorozat „hasonlóképpen alkalmazható az alfajokra is”. Ez furcsa kijelentés, mivel az 1:2:3:4:5:6:7 sorozat alkalmazásához az alfajokra egyáltalán nincs szükség erőfeszítésre – ez egy szerűen 28-cal (=1+2+3+4+5+6+7) való osztás, majd 1-től 7-ig való értékkel szorzás kérdése. Amit Barboka ténylegesen tett, az egy teljesen új, saját séma bevezetése volt (anélkül, hogy nyíltan kimondta volna), olyan okból, amit megpróbálunk máris kikövetkeztetni.

Ahelyett, hogy bármely gyökérfaj 2-7. alfaja az első többszöröse lenne a cikkben bemutatott rendszernek megfelelően, Barboka világosan úgy döntött, hogy azok mindegyikének az előző alfaj hosszától egy rögzített számmal kell különböznie, aminek értékét a kérdéses gyökérfaj hosszának 1/49-eként határozott meg.

Vegyük példaként az ötödik gyökérfajt: A feltételezett teljes hossza 7,871,720 év. Ezt 49-cel elosztva 160,647.3-et kapunk. Barboka ezt 160,645-re kerekíti le. Ezért: $7,871,720 = (7 * \text{az első alfaj hossza}) + ([1+2+3+4+5+6] * 160,645)$. Ebből következően az első alfaj hossza 642,596 év. Barboka teljes táblázatát az alábbiakban mutatjuk be:⁷

Első alfaj	642,596	év
Második alfaj	803,241	
Harmadik alfaj	963,886	
Negyedik alfaj	1,124,531	
Ötödik alfaj	1,285,177	
Hatodik alfaj	1,445,822	
Hetedik alfaj	1,606,467	
	7,871,720	

Más szavakkal az 1:2:3:4:5:6:7 sorozatot Barboka az 1:1.25:1.50:1.75:2.00:2.25:2.50 sorozattal helyettesíti! De vajon miért?

A befejezetlen cikkben megadott számok szerint az első négy gyökérfaj időtartama 15,743,440 év. A cikk kijelenti: „A Vaivasvata Manvantara kezdete óta eltelt évek száma egyenlő 18,618,725 évvel” (1884-ig). Így feltételezve, hogy a „Vaivasvata manvantara” az első gyökérfaj kezdete óta eltelt időszakra utal, Barboka arra következtet, hogy az ötödik gyökérfaj időszakának 2,875,285 évnek (1884-ig) kell lennie.⁸ Mivel – Barboka számításai szerint – az

⁵ BCW 13:305-6.

⁶ Geoffrey Barborka: *The Peopling of the Earth*, Theosophical Publishing House, 1975, 203-17. oldalak.

⁷ Ugyanott, 215. old. Egyik olyan cikk, ami komolyan veszi a befejezetlen cikkben közölt rendszert és annak Barborka általi furcsa „kiterjesztését”: Robert Bruce MacDonald: „The moon, the earth and racial pralayas”, *Fohat*, 2006. nyár, 42-7. oldalak.

⁸ *The Peopling of the Earth*, 209. oldal. Vagy 2,875,401 év 2000-ig. Vegyük észre, hogy ez a szám semmiben sem hasonlít sem a jelenlegi maha-yuga kezdete óta eltelt időszakhoz, vagyis 3,893,101 évhez (2000-ig), sem a 4,260,080 évhez, ami az árja gyökérfaj kezdete óta eltelt (164 precessziós ciklus + 9200 év; lásd 4. fejezet). A 2,875,401 éves időszak 1,017,700 éve lépett be a jelenlegi maha-yugába.

Érdekes lenne tudni, hogy a Vaivasvata manvantara-ra a 18,618,841 évet (SD 2:69) (2000-ig) hogyan számították ki. Az utolsó számjegy (1) jelzi, hogy a yugákon alapulhat, mivel a jelenlegi maha-yuga 3,893,101

első három alfaj 2,409,723 évig élt, ez azt jelentené, hogy jelenleg a *negyedik* alfajban vagyunk, amely 465,678 éve létezik (2000-ig), és még 658,853 évig fog élni.

Most kezdetük látni, miért vezette be Barboka az új rendszerét az alfajokra. Figyeljük meg, mit történne, ha az 1:2:3:4:5:6:7 számtani sorozatot alkalmaznánk. Az első alfaj időtartama egyszerűen 7,871,720 osztva 28-cal lenne:

Első alfaj	281,133	év
Második alfaj	562,266	
Harmadik alfaj	843,399	
Negyedik alfaj	1,124,531	
Ötödik alfaj	1,405,664	
Hatodik alfaj	1,686,797	
Hetedik alfaj	1,967,930	
	7,871,720	

Ebben a táblázatban az első négy alfaj időtartama 2,811,329 év, így a Vaivasvata manvantara megmagyarázásához már az *ötödik* alfajban kellene lennünk, ami 64,072 éve (2000-ig) létezne, és még további 1,341,592 évig maradna fenn. Barbokának azonban meggyőződésének kellett lennie, hogy az ötödik gyökérfaj negyedik alfajában vagyunk – ami a teozófiai irodalomban széleskörben megjelenő állítás. Így miközben elfogadta az 1:2:3:4:5:6:7 arányt a körök és a gyökérfajok esetében, egy mesterséges és elképzelt sémához folyamodott az alfajok hosszának saját kiszámítása érdekében.

Tény az, hogy a befejezetlen cikkben bemutatott alternatív rendszer teljesen különbözik a szokásos kronológiától, ami a Titkos Tanásban és HPB, valamint GdeP írásaiban szerepel. Az alternatív rendszer felrúgja a gyökérfajok és a geológiai korok közötti megfeleléseket. A szokványos kronológiában a negyedik kör kb. 320 millió éve kezdődött, és az első gyökérfaj több mint 120 millió évvel ezelőttre megy vissza. Az alternatív rendszerben az első gyökérfaj kezdete csak 18.6 millió éve volt, míg a szokásos kronológiában ez az évszám a *harmadik* gyökérfaj második feléhez visz vissza.⁹ HPB kijelenti:

A Himaláján inneni titkos tanítások ebben a vonatkozásban különböznek Indiáétól. A hindu okkultizmus azt tanítja, hogy Vaivasvata Manu emberisége valamivel több, mint 18 millió éves. Mi azt mondjuk: igen, de csak ami a fizikai vagy megközelítően fizikai emberiséget illeti, amelynek kezdete a harmadik gyökérfaj közelébe tehető.¹⁰

A szokványos kronológiában a részben asztrális, késői második, és korai harmadik gyökérfajok a korai mezozoikumi időkben „vetették ki” a későbbi emlősök asztrális

éve kezdődött. A 18,618,841 éves időszak a jelenlegi maha-yugát megelőző negyedik maha-yuga treta-yugájának kezdete után 826,260 évvel kezdődött. A 826,260 éves (= 13,771 x 60) időszak jelentése nem azonnal egyértelmű.

Hans Malmstedt azt mondja, hogy ha megvizsgáljuk a 18,618,740 éves időszakot, amit megelőzi a jelenlegi kali-yugát, és levonjuk az egyenként 1,728,000 éves 1075 periódust (tehát 18,576,000 évet), akkor marad 37,740 évünk. Hozzáteszi: „Ez az évszám bizonyos kapcsolatban áll egy lényegesen nagyobb periódussal, ami szorosan összefügg bolygói láncunk hét megnyilvánult bolygója fölötti öt bolygóval” („Our position in time on globe D”, *The Theosophical Path*, 1933. okt, 226-35. oldalak). Sajnos, nem bontja ki ezt a határozott kijelentést!

⁹ SD 2:156-7, 261; SOP 360. „... a 18,000,000 évet, ami felöleli a *nemmel rendelkező, fizikai* ember időtartamát, nagyon meg kell növelni, ha a szellemi, asztrális és fizikai fejlődés teljes folyamatát figyelembe vesszük” (SD 2:157).

A késői harmadik gyökérfajra valóban néha úgy hivatkoznak, mintaz „első” (szexuális, fizikai) emberi fajra – pl. SD 2:46, 148-9, 290. lábjegyzet, 310, 312-3.

¹⁰ SD 2:251. HPB általában a Himaláján *túli* (tehát a Himalája *másik* oldalán levő) Testvériségről beszél. A „Himaláján inneni” fogalom (*ezen* az oldalon) azt jelzi, hogy a fenti bekezdést az egyik Mester írta vagy diktálta.

prototípusait, de az elternatív rendszerben ezek a gyökérfajok évmilliókkal az első emlősök *után* kezdődnek el. A szokványos kronológiában a gyökérfajok átfedik egymást, erről viszont nincs említés az alternatív rendszerben. Az alternatív rendszerben az ötödik gyökérfaj 7.87 millió évig, a hatodik gyökérfaj 9.45 millió évig, a hetedik pedig 11.02 millió évig fog élni. Túlságosan sok ismétlődő összefoglalás! A szokványos kronológiában a hatodik gyökérfaj a következő 400 ezer évben fog felemelkedni, és összesen több mint 6 millió évig fog fennmaradni, és át fogja fedni a hetedik gyökérfajt, amely egy rövidebb időszakig fog létezni.¹¹ Ez további 10.5 millió év körüli emberi tevékenységet jelent ezen a bolygón a jelenlegi körben, szemben az alternatív rendszerből következő 25.5 millió évvel.

Barboka nem törődik azzal, hogy megemlítsen ezeket az ellentmondásokat. Sőt, azt állítja, hogy a Titkos Tanításnak nem sikerül megadnia az első négy gyökérfaj időtartamait – ami egy bizonyíthatóan hamis állítás.¹² Azt kellett volna mondania, hogy a Titkos Tanítás időszámítása a gyökérfajokra nem hasonlít azokhoz a számokhoz, amik a befejezetlen cikkben szerepelnek.

Mi jelenti a Titkos Tanításban bemutatott időszámítás alapját? A számok egy része a Tirukkanda Panchanga-ból, egy tamil naptárból származik, amit Dél-India tanult brahminjai dicsőítenek. Azt mondják, Asuramaya adataiból fordították, és annak tökéletesen megfelel. Asuramaya „Atlantisz szigeteinek legnagyobb csillagásza” volt.¹³ Úgy tanultuk, hogy a brahmini exoterikus számok „egészen jól illeszkednek a titkos munkák számaihoz”, és „megközelítőleg megegyeznek ezoterikus rendszerünk alap számításaival”.¹⁴ A Titkos Tanítás időszámításának másik kulcseleme a geológiai korok időrendje. A negyedik kör időszakának felosztásából levezetett számok – a 320 millió év, amire azt mondják, „bizonyos, okkult adatok alapján” – egyenesen arányosak a geológiai korszakok megfelelő üledékeinek vastagságával. Úgy mondják, hogy az eredményül kapott becslések „harmonizálnak az ezoterikus etnológia állításaival, szinte minden részletben”.¹⁵

Eléggé visszás lenne átforgatni a Titkos Tanítás időszámítását egy olyan logikátlan rendszer alapján, amit HPB sok évvel a TT előtt írt le, és soha nem tett közzé. Az a legvalószínűbb, hogy a Mesterek ahelyett, hogy egy rakás félrevezető adatot adnának ki, ahogyan a befejezetlen cikkben található, úgy döntöttek, hogy valami olyat közölnek több év múlva a Titkos Tanításban, ami közelebb áll az igazsághoz.

A hindu exoterikus munkákban megadott 308,448,000 év egy manvantara-ra nagyjából a fele annak (vagyis 617,142,856 évnek), amit a befejezetlen cikk ismertet. A cikk kijelenti: „Mivel bolygónk és vele együtt mi is pontosan a hét kör középső időszakában jár, körünk időszakát pedig vehetjük az *átlagos manvantarai* periódusnak, így ugyanakkor ez rejtett formában megad egy kulcsot a geometriai sorozat rejtélyéhez”.¹⁶ Könnyebb mód azonban a 308+ millió év levezetésére, ha vesszük Brahma 4,320,000,000 éves egy napját, kivonunk belőle egy satya yugát¹⁷ – amit általában egy „sandhi-ként” írnak le,¹⁸ de amiről a befejezetlen cikk azt mondja, hogy a brahminok „ezoterikus, titkos célból” hozzáadtak¹⁹ – és elosztjuk 14-gyel, hogy megkapjuk a 308,448,000-et, vagy 6-tel, hogy megjapjuk a 616,896,000-t, egy kör teljes hosszát.

¹¹ SOP 165-6.

¹² *The Peopling of the Earth*, 206. oldal. Lásd: „[Root-race chronology](#)”.

¹³ SD 2:67.

¹⁴ SD 2:70.

¹⁵ SD 2:710. Lásd: „[Geochronology](#)”.

¹⁶ BCW 13:305.

¹⁷ SD 2:69.

¹⁸ Isis 1:32.

¹⁹ BCW 13:303.

A befejezetlen cikkben megadott hét kör hossza azt jelenti, hogy bolygói láncunkon a fejlődési tevékenység kevesebb, mint 1.2 milliárd éve kezdődött, míg a Titkos Tanításban szereplő, a brahmini számításokon alapuló érték kb. 1.9 milliárd év.²⁰ Ráadásul ugyanez a szám szerepel a befejezetlen kézirat legelső oldalán, ezért összeütközésben van azzal, ami később a cikkben megjelenik.²¹ Ahogyan az 5. fejezetben lejeztük, a valódi érték 1.9 milliárd évnél kicsivel nagyobb lehet.

Ha megfordítanánk a sorozatot, hogy 7:6:5:4:3:2:1-nek olvassuk, akkor az első három kör önmagában közel 2.8 milliárd évig tartott volna, és ez a szám közel 3.1 milliárdra nőne, ha hozzáadnánk a 320 millió évet a negyedik körre. Ha a 4:3:2:1:2:3:4 sorozatot alkalmaznánk, az első három kör együttes időtartama (mint hogyan az 5-7. köröké is) éppen 2.01 milliárd év fölött lenne, de a negyedik kör teljes hossza csak 227.4 millió év lenne, miközben azt mondják, hogy már 320 millió év eltelt belőle! Tehát egyik sem tűnik helyesnek.

Mivel a gyökérfajok átfedik egymást, lehetséges, hogy a körök is ezt teszik, de a határozott formában megkapott számok egyike sem veszi ezt figyelembe. Ha a 4:3:2:1:2:3:4 sorozatot alkalmazzuk, és feltételezzük, hogy minden kör az előző kör közepén kezdődik el, akkor a Föld mintegy 2.1 milliárd éve alakult ki, és a negyedik kör valamivel több, mint 682 millió évig tart – ezek a számok elég közel vannak a Titkos Tanításban szereplőkhöz.

Meg kell majd várnunk egy újabb tanítási időszakot a Himalájai Testvériségtől, mielőtt erről a témáról többet (tényt és/vagy félrevezetést) tanulhatnánk. Addig is szabadon töprenghetünk és találgathatunk. Valószínűleg legjobb a témát abban a játékos szellemben megközelíteni, mint amilyenben a ciklusokról szóló töredékes tanításokat átadták nekünk. Máskülönben egyre frusztráltabbá válhatunk a Mesterekkel kapcsolatban, akik az időnket „vesztegetik” a „buta félrevezetésekkel”, ahelyett, hogy minden teketória nélkül átadnák az összes titkukat nekünk, „érdemes” nyugatiaknak. Ilyen dölyfös és harcias hozzáállást alakított ki A. O. Hume egykor, az 1880-as évek elején, amivel azt érte el, hogy a Mesterek „vadszamárként” jellemezték.”²²

1. Melléklet: A kali yuga időpontjának megállapítása

A hagyományos hindu időpont a kali yuga kezdetére i. e. 3102. február 18, ami egyben az a dátum is, amelyről azt mondják, hogy Krishna avatár ekkor távozott a földről. Tiruvarur brahminjai szerint a kali yuga csillagászati korszaka i. e. 3102. február 18-án napkeltekor, az emberi korszaka pedig i. e. 3102. február 16-án, 2 óra 27 perckor kezdődött.¹ Azt is mondják, hogy a kali yuga i. e. 3102. február 17-18 éjfélén kezdődött.²

J.-S. Bailly a következőt írja:

A hinduk azt állítják, hogy a kali yuga legelső pillanatában az összes bolygó együttállásban volt, a táblázataik pedig mutatják ezt az együttállást, míg a mieink azt jelzik,

²⁰ SD 2:68.

²¹ BCW 13:301.

²² ML2 269, MLC 277.

¹ SD 1:661-2. HPB ezt az információt J.-S. Bailly-től idézi. Valójában a SD I. kötet 658. oldalának utolsó bekezdésétől a 667. oldal első bekezdéséig a teljes szöveg egy hosszú rész fordítása Bailly: *Traité de l'Astronomie Indienne et Orientale* (1787, xx-xxxvii. oldalak) című művéből, csak erre nincs világos utalás. Lásd a Boris de Zirkoff szerkesztésében kiadott SD-t.

HPB hozzáteszi: „Azért hivatkozunk Bailly-re ilyen hosszan, mert ő azon kevés tudós egyike, aki megpróbálta a teljes igazságot kideríteni az árják csillagászatával kapcsolatban. John Bentley-től kezdve Burgess 'Surya-Siddhanta'-jáig egyetlen csillagász sem volt elég korrekt a régi korok legképzettebb embereivel szemben” (SD 1:667).

² SD 2:435; BCW 5:58; *Jyotisha Shastras* – lásd Richard L. Thompson: *Vedic Cosmography and Astronomy*, Bhaktivedanta Book Trust, 1989, 19. oldal.

hogy ilyen valóban előfordulhatott. A Jupiter és a Merkúr az ekliptika pontosan ugyanazon fokán volt, a Mars 8°, a Szaturnusz pedig 17° távolságra tőle. Ebből az következik, hogy nagyjából abban az időpontban, vagy mintegy 14 nappal a kali yuga kezdete után... a hinduk a négy bolygót egymás után látták kiemelkedni a Nap első sugaraiból. Először a Szaturnusz, aztán a Mars, majd a Jupiter és a Merkúr, és ezek a bolygók összekapcsolódva jelenetek meg valami kicsi területen. Bár a Vénusz nem volt közöttük, a csoda iránti igény azt eredményezte, hogy úgy beszéltek a jelenségről, mint az összes bolygó általános együttállásáról. A brahminok tanúságtétele egybevág a mi táblázatainkéival, és ezt a bizonyítékot, egy hagyomány eredményeit meg kell találnunk a jelenlegi megfigyelésekben.

Megjegyezhetjük, hogy ez a jelenség kb. két héttel a korszak kezdete után volt látható, és pontosan abban az időpontban, amikor a holdfogyatkozást észlelni kellett, ami a korszak kezdetének rögzítésére szolgált. A két megfigyelés kölcsönösen igazolja egymást, bárki is tette az elsőt, annak észlelnie kellett a másodikat is.³

Legújabbán Richard Thompson erősített meg, hogy „valamennyi bolygó együttállásához *közeli* állapot következett be pontosan a kali yuga kezdőpontján, i. e. 3102. február 18-án”. Egy modern ephemerida-program (SkyGlobe) alkalmazásával megvizsgálta a bolygók helyzetét minden napra i. e. 4000. január 1-től 2000. január 1-ig.

Ebben az egész időszakban nincs a bolygók olyan együttállása, ami akár csak a pontos együttállás közelében is lenne. Van viszont sok megközelítő együttállás, és a szabályoshoz legközelebbiek egyike ebben az egész időszakban pontosan a kali yuga kezdőpontján fordult elő.⁴

A következő táblázat az együttállásokat mutatja, amelyeket i. e. 3102. február 17/18 éjféle, az Ujjain meridiánra talált.⁵

Égitest	Elliptikus hosszúság (°)	Eltérés a 306.42°-os átlagos hosszúságtól (°)
Nap	303.84	-2.58
Hold	304.44	-1.98
Merkúr	288.36	-18.06
Vénusz	316.37	9.95
Mars	300.61	-5.81
Jupiter	317.43	11.01
Szaturnusz	276.51	-29.91
Uránusz	340.73	34.31
Neptunusz	250.31	-56.11
Pluto	308.60	2.18
Ketu	327.21	20.79
Ceres	328.56	22.14
Chitra + 180°	313.41	6.99

³ SD 1:662-3 (Boris de Zirkoff kiadása).

⁴ Richard L. Thompson: *Mysteries of the Sacred Universe*, Govardhan Hill Publishing, 2000, 215-6. old.

⁵ A Bailly, Bentley, Winlock és a hindu csillagászati szövegek által korábban kiszámított értékek megtalálhatók: E. Burgess and W. D. Whitney: *Surya-Siddhanta* (1860), Wizards Bookshelf, n.d., 162, 425. oldalak.

A hinduk szerint az együttállás az ő állatövük zéró pontja közelében következett be, ami a Revati néven ismert csillag, amit gyakran a Zeta Piscium-mal azonosítanak (Lásd: 2. melléklet). A Zéta Piscium-nak a földrajzi hosszúsága 320° 37' volt a kali yuga kezdetén (*Vedic Cosmography and Astronomy*, 187. old.).

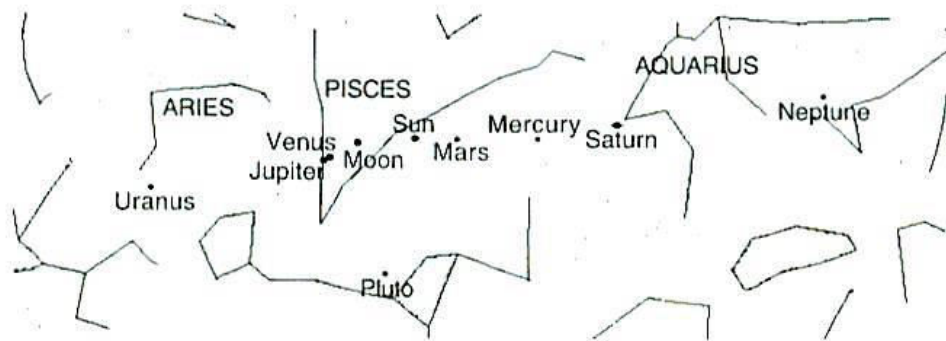
Megjegyzések:

- A Ketu a Hold leszálló csomópontja, és Rahu-val, a felszálló csomóponttal szemben fekszik. Ezek a csomópontok azokat az égi szférákat jelzik, ahol az ekliptika síkja metszi a Hold pályáját, és kapcsolatban állnak a nap- és holdfogyatkozásokkal.

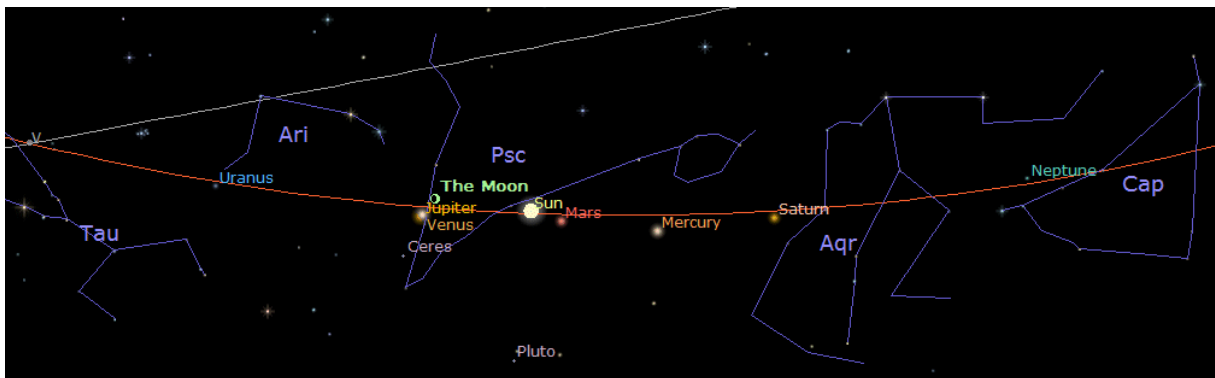
- A Ceres a legnagyobb kisbolygó az aszteroida övezetben a Mars és a Jupiter között.

- A Chitra az Alpha Virginis (Spica) fényes csillag. Egyike annak a 27 vagy 28 nakshatra-nak vagy holdháznak, amelyek az ekliptikát jelölik ki az indiai csillagászatban.

Ha mindezt a 13 csillagászati objektumot figyelembe vesszük, az együttállásuk kb. 90°-ot fed le az égen. Ez nagy terület, de mégis nagyjából a legkisebb az egész, i. e. 4000-tól 2000-ig tartó időszakban. Ha elhagyjuk az Uránuszt és a Neptunuszt, amelyek (a Plutóval együtt) nem tartoznak a régiek hét szent bolygója közé, a terület lecsökken 52°-ra. A hét szent bolygó (amelyek között ott van a Nap és a Hold is) 40°-nál nagyobb területen helyezkedik el. Thompson hangsúlyozza, hogy a modern számítások tévedéseket tartalmaznak, viszont azt mondja, hogy azonos irányú feltételezések esetén a fenti eredmények valószínűleg nem annyira rosszak. Nem szabad azonban automatikusan feltételeznünk, hogy pontosabbak, mint a hinduk saját számai.

M1/1. ábra A Nap, a Hold és a bolygók elhelyezkedése i. e. 3102. február 17/18 éjfélkor (SkyGlobe).⁶

M1/2. ábra A Nap, a Hold, a nagybolygók és a kisbolygók (Pluto és Ceres) i. e. 3102. február 17/18 éjfélkor (Redshift 7).

Az indiai naptár holdhónapjait a nakshatra-k után nevezték el, a tavasz első hónapja hagyományosan Chaitra, Chitra után elnevezve. A kali yuga együttállásának idején újhold volt, és az a Chaitra holdhónap kezdetét jelezte. Thompson azt találta, hogy az újhold kb. 3 órával hamarabb volt, mint február 17/18 éjféle.

Március 5-én éjfélkor telihold volt, együttállás-közeli helyzetben a Citra csillaggal. Így a kali yuga együttállása a tavasz kezdetének első napján történt az ősi indiai naptár szerint.⁷

⁶ *Mysteries of the Sacred Universe*, 217. oldal.

Érdekes megjegyezni, hogy a Kasztíliai X. Alfonz által a XIII. században készített csillagászati táblázatok Noé özönvizét i. e. 3102. február 17-re teszi (egy nappal a kali yuga kezdete előtt). Ez az időpont visszakövethető egy IX. században Abu Ma'shar al-Balkhi által írt könyvig, aki azt mondta, hogy az utolsó özönvíz i. e. 3102. február 17-én volt, és valamennyi bolygó együttállása jelezte a Kos elején. A matematikus B. L. van der Waerden úgy okoskodott, hogy a hellenisztikus csillagászok visszafelé számoltak, felhasználva a Jupiter és a Szaturnusz együttállásait, amelyek minden 20 évben egyszer megismétlődnek. A Jupiter és a Szaturnusz három egymást követő együttállása egy egyenlő oldalú háromszöget jelöl ki, ami lassan forog az ekliptika körül. Figyelembe véve azonban, hogy még egy igen kicsi hiba is kb. 1.67 évre gyűlik fel 31 évszázad alatt, akkor ha egy régi csillagász az i. e. 3102. február 17-es időpontot jelöli meg, ahhoz jó nagy adag szerencsére van szükség.⁸ Ráadásul a modern számítások szerint a Jupiter és a Szaturnusz nem voltak pontos együttállásban a kali yuga időpontjában.

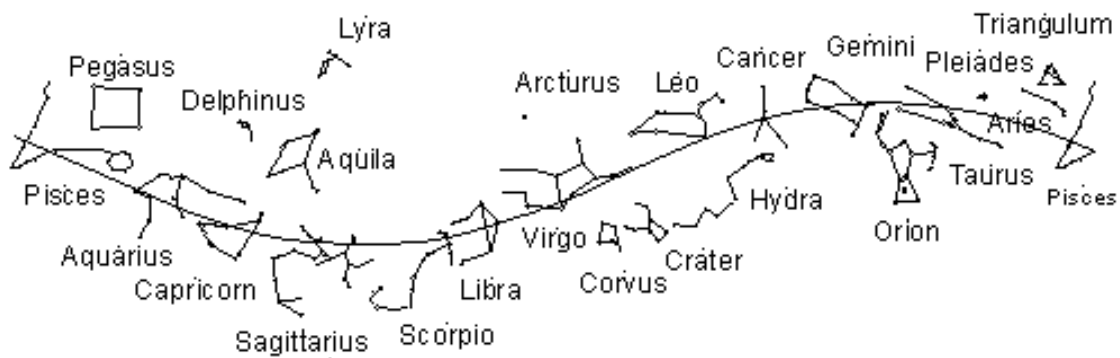
Thompson úgy gondolja, hogy a következő egy valószínűbb magyarázat:

Az együttállást megfigyelték i. e. 3102. február 18-án, és a dátumot megőrizték a történelmi feljegyzésekben egészen Aryabhata idejéig (kb. i. sz. 500). Ezen időszak bizonyos pontján az emberek elfelejtették, hogy egy szokatlan *részleges* együttállás történt, és egy pontos együttállást képzeltek el erre az időpontra.⁹

Ehhez egy magasan fejlett ősi civilizációra lenne szükség, valami olyanra, aminek elfogadását a modern indológusok visszautasítják.

2. Melléklet: Revati és a hindu zodiákus

A hinduk az ekliptikát 27 vagy 28 holdháza vagy csillagképre (nakshatra-ra) osztották, amelyeknek a határait csomóponti csillagok jelzik.

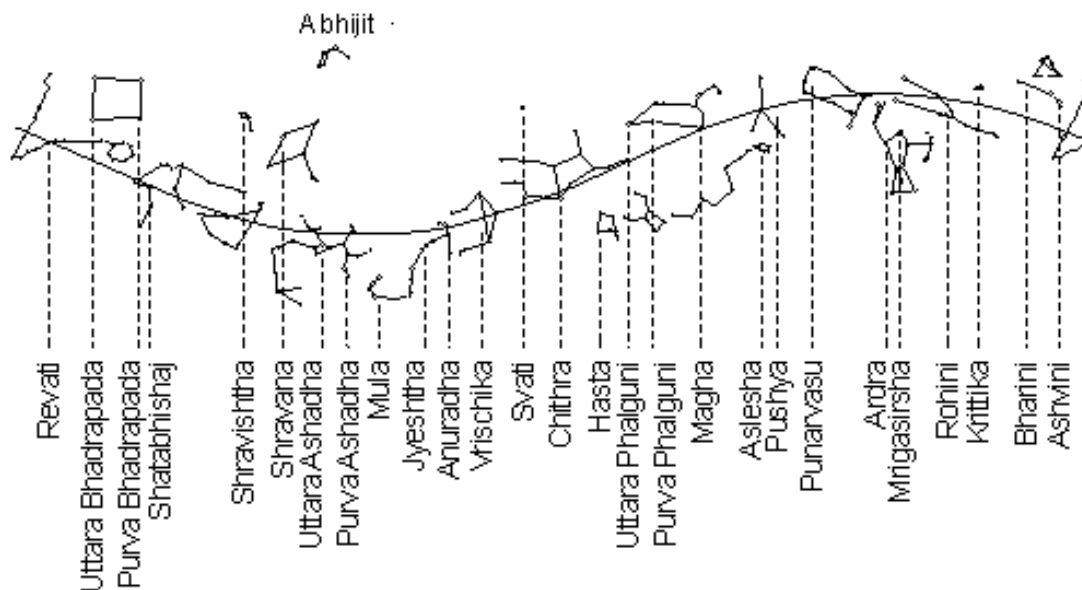
M2/1. ábra A csillagképek (fent) és a nakshatra-k (lent) az ekliptika mentén.¹

⁷ Ugyanott, 219. oldal.

⁸ Ugyanott, 212-5. oldalak.

⁹ Ugyanott, 222. oldal.

¹ Alaska Mark: „Surya Siddhanta, I. fejezet, magyarázatokkal és illusztrációkkal”, www.thearchimedean.com.

A *Surya-Siddhanta* megadja a (hindu zodiákus kezdő pontjához mért) elliptikus szélességeket és hosszúságot a 28 csillagképre, amelyek nagyon egyenetlenül oszlanak el az ekliptika mentén.² A 28.-at Revati-nek nevezik, és „Revati” a neve a csomóponti csillagnak is. Az utóbbi elliptikus szélessége és hosszúsága 0° és $359^\circ 50'$, más szavakkal, az ekliptikán fekszik 10 szögpernyire nyugatra a hindu nullponttól. Gyakorlatilag minden más szaktekintély szerint azonban maga a Revati jelzi a nulla pontot.³

A *Surya-Siddhanta* (1:27) a következőt mondja: „Mozgásukon [a bolygókén] keresztül szabályos visszatérésük a Revati csillagkép végénél teljesen megmagyarázható”. A hinduk úgy tekintettek erre a pontra – a Revati és Ashvini közötti határra – mint arra a helyre, ahol a bolygók mozgása elkezdődött a „teremtéskor”, és ahol egyetemes együttállásuk bizonyos időszakonként megtörténik.

A tavaszi napéjegyenlőség i. sz. 560-ban egybeesett a Revati „csomóponti csillaggal”, ami $10'$ -cel keletre fekszik a Zéta Piscium-tól, egy ötös magnitúdójú halvány csillagtól, ami a két halat összekötő szalagon helyezkedik el, éppen csak az ekliptika alatt. Viszont nincs olyan látható csillag, ami a Revati helyét kijelölné. A legtöbb tanulmány és szaktekintély azonosítja a Revatit a Zéta Piscium-mal.⁴ Így a Kos $10'$ -cel keletre a Zéta Pisciumtól kezdődik, bár ez a pont valójában a Halak csillagképben található. Másrészt N. Chidambarum Iyer azt állítja, hogy Revati, az „állócsillag”, amit ő a hindu zodiákus Kosa első pontjának tekint, nem azonosítható a Zéta Piscium-mal, mivel Revati az ekliptikán fekszik, míg a Zéta Piscium $10'$ -cel attól délre.⁵ Azt mondja, Revati egy olyan csillag, ami „valahogyan eltűnt”. Kiszámította, hogy 1883. január 1-én a tavaszi napéjegyenlőség $20^\circ 24' 15''$ -re volt Revati-tól nyugatra.⁶

² E. Burgess és W. D. Whitney: *Surya-Siddhanta* (1860), Wizards Bookshelf, n.d., 8. fej, 319-56. old.

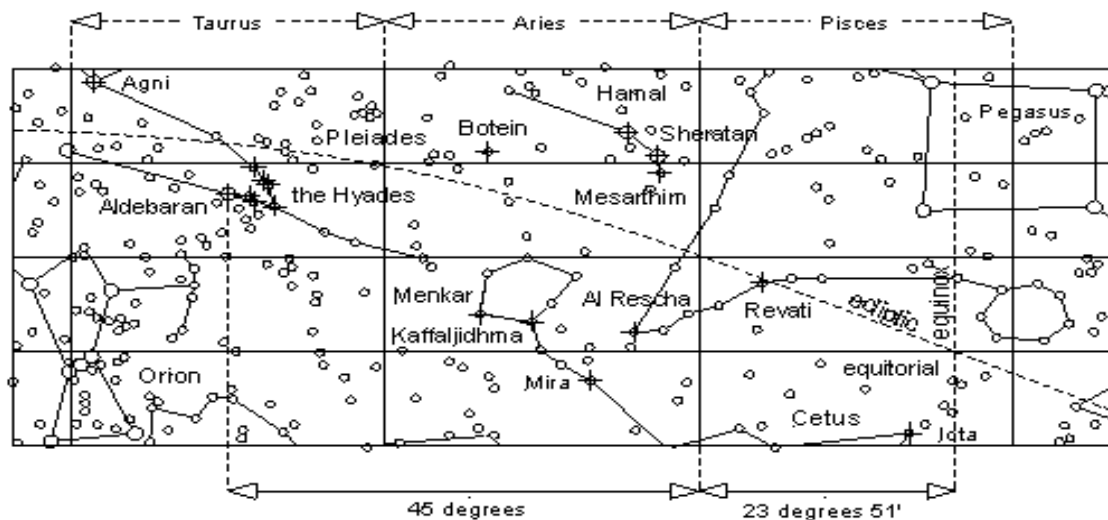
³ Ugyanott, 158, 343. oldalak.

⁴ Ugyanott, 158, 323, 343, 355. oldalak.

⁵ Richard L. Thompson: *Mysteries of the Sacred Universe*, Govardhan Hill Publishing, 2000, 218. old. Alaska Mark a következőt írja: „A Revati csillagkép (nakshatra) a Halakon (Mina) belül kezdődik $346^\circ 40'$ -nél, és 360° -nál fejeződik be. A Zéta Pisces (Revati) csillag $359^\circ 50'$ -nél van. Az indiai csillagászok azt mondják, hogy a Kos (Mesha) csillaga $10'$ -cel keletre van a Zéta Pisces-től (Revati). Mások azt mondják, hogy a Kos (Mesha) $15'$ -kal az Aldebaran-tól (Agni) nyugatra végződik, ez utóbbi az inkább elfogadott elrendezés” („Surya Siddhanta, I. fejezet magyarázatokkal és illusztrációkkal”, www.thearchimedean.com). Az utóbbi elrendezés az Aldebaran-nal a Bika közepén, jobban illik a csillagképekhez, és az alábbi ábra mutatja.

J. S. Bailly azt írta, hogy a brahminok szerint i. e. 3102-ben a hindu zodiákus első pontja 54° -kal volt a napéjegyenlőség mögött, vagy a Vízöntő 6. fokában.⁷ (Természetesen a Vízöntő *jegyre* utalt, nem pedig az ugyanilyen nevű csillagképre,⁸ mivel a tavaszi napéjegyenlőséget úgy definiálják, mint a Kos jegy első pontját.) A zodiákusuk első pontja pedig a kali yuga kezdete előtt 20,400 évvel korábban egyezett meg a tavaszi napéjegyenlőséggel.⁹

Feltételezve egy $50''$ /év-es átlagos precessziós sebességet, i. e. 3102 előtt 20,400 évvel a napéjegyenlőség $283\frac{1}{3}^\circ$ -kal keletre volt a kali yuga kezdetekor lévő pozíciójától, amikor az 54° -kal volt keletre Revati-tól. Így mivel a napéjegyenlőségnek meg kell egyeznie Revati-val, Revati-nak egy $4''$ /év-es kelet felé való mozgással kell rendelkeznie,¹⁰ ami „ugyanolyan nagyságrendű, mint sok csillagé”.¹¹ Ezért az egy teljes égi kört 324,000 év alatt tesz meg.

⁶ N. Chidambarum Iyer, *The Theosophist*, 1883. április, 176-80. old; 1885. dec, 184-90. old.

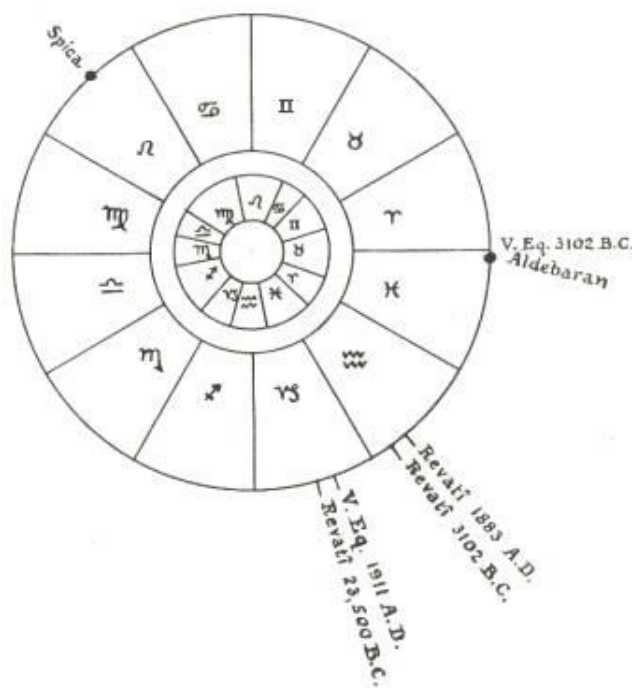
⁷ *Traité de l'Astronomie Indienne et Orientale* (1787), Lásd: SD 1:661, 663.

⁸ A zodiákus *csillagképei* (vagy a házak) csillagok csoportjai, amelyek sok fényév távolságban veszik körbe a Földet, míg a zodiákus *jegyei* térrészek, amelyek áthatják és körbeveszik a Földet, és részét képezik az aurikus tojásának (FSO 125, 139-42, 672). A tavaszi napéjegyenlőség pontja az égi egyenlítőn levő azon pont, amelyet a nap keresztesz a tavaszi napéjegyenlőség idején, és az ennek megfelelő pontot a Föld egyenlítőjén úgy definiálják, mint a Kos jegy kezdetét – bármelyik csillagkép is legyen az, amiben ez a konstelláció előfordul. Mivel a tavaszi napéjegyenlőség pontja fokozatosan eltolódik az égi egyenlítő körül egy precessziós ciklus folyamán, a jegyek ennek megfelelően tolnak el a Föld egyenlítője körül. A jegyek ezért nem rögzítettek, míg a csillagképek azok (relatív értelemben).

⁹ SD 1:665.

¹⁰ Az i. e. 3102-t 20,400 évvel megelőző időszakban a napéjegyenlőség $283\frac{1}{3}^\circ$ -ot mozdult el nyugatra Revati pedig $22\frac{2}{3}^\circ$ -ot keletre, ami összesen 306° . Mivel a napéjegyenlőség 54° -kal keletre volt Revati-tól i. e. 3102-ben, ezért Revati-val 20,400 évvel korábban egyezett meg.

¹¹ Fred J. Dick: „Ancient astronomy”, *The Theosophical Path*, 1911. július, 64-8. oldalak.

M2/2 ábra. I. e. 3102 zodiákusa.¹² A zodiákus 12 jegye a külső körön látható, míg a jelenlegi állatövi konstelláció határait a belső körben találjuk. I. e. 3102-ben a tavaszi napéjegyenlőség (a Kos jegy első pontja) a Bika csillagképben volt.

Ha Revati (akár tényleges csillag, akár nem) mozog, akkor a hinduknak mozgó zodiákusuk van.¹³ A Revatira vonatkozóan mérve, a precessziós ciklus 24,000 évig tart, mivel a precesszió egyesített éves sebessége 54" – ez a szám található meg a *Surya-Siddhanta*-ban is.¹⁴ A napéjegyenlőség ezért 18 zodiákus-kört tesz meg 432,000 év alatt (ami egyenlő négy, 108,000 éves apszidális fordulattal¹⁵).

GdeP kijelenti, hogy 1935 körül a Kos jegy első pontja a Halak csillagkép nagyjából 11. fokára vetült ki,¹⁶ míg máshol azt mondják, hogy a Vízöntő kora a XIX. század végén kezdődött el.¹⁷ GdeP kijelentése úgy tűnik, a hindu zodiákusra utal, amelyben a Kos első pontja (vagyis a Kos és a Halak közötti határ) 10'-cel keletre van a Zéta Piscium-tól. A

¹² Fred. J. Dick: „Ancient astronomy – II”, *The Theosophical Path*, 1912. január, 19-20. oldalak.

¹³ Sok magyarázó azt állítja, hogy a hindu zodiákus rögzített, Iyer volt az egyikük, és nem értett egyet T. Subba Row-val ebben a kérdésben (*The Theosophist*, 1883. április, 176. old.). Richard Thompson ezt írja: „a hagyományos indiai csillagászok egy sziderikus zodiákust használtak, ami rögzítve van a csillagokhoz képest. Ezzel ellentétben a nyugati csillagászat a tropikus zodiákust örökölte hellenisztikus elődeitől. A tropikus zodiákusban a Kos a tavaszi napéjegyenlőséggel kezdődik, és a napéjegyenlőségek precessziójával együtt tolódik el” (*Mysteries of the Sacred Universe*, 218. old.). Szigorúan fogalmazva, a Kos csillagkép első pontja mindig annak a csillagképnek az első pontja marad, de egy precessziós ciklus legnagyobb részén nem egyezik meg a Kos jegy első pontjával, amelyet a tavaszi napéjegyenlőség határoz meg. Revati-val kapcsolatban a hindukról elmondható, hogy mozgó zodiákusuk van, ahogyan Fred Dick erre rámutatott.

¹⁴ *Surya-Siddhanta*, 3:9-12, 243-4. old. A *Surya-Siddhanta* szerint a Nap helyzete a napéjegyenlőségek idején lassan hátrafelé tolódik, a Revati-tól pedig előre összesen több, mint 54°-os szöggel, és egy teljes előre- és hátra mozgást ($2 \times 54^\circ$) 7200 év alatt tesz meg, a mozgás ezért 54"/év sebességgel játszódik le. Úgy tűnik, ez egy burkolt hivatkozás a precesszióra.

¹⁵ Lásd: „[Poleshifts](#)”, 1. rész, 5. fejezet.

¹⁶ FSO 673.

¹⁷ BCW 8:174. lábjegyzet; FEP 76. Lásd: „[Poleshifts](#)”, 5. rész, 1. melléklet.

„szigorú” tudományos képletet alkalmazva a precesszióra, a napéjegyenlőségnek a Halak 10.4°-ánál (vagyis a 11. fokban) kellett lennie 1935-ben.

Rövidítések

BCW	<i>H.P. Blavatsky Collected Writings</i> , Theosophical Publishing House (TPH), 1950-91
Dia	<i>The Dialogues of G. de Purucker</i> , A.L. Conger (ed.), Theosophical University Press (TUP), 1948
Echoes	<i>Echoes of the Orient</i> , W.Q. Judge, Point Loma Publications (PLP), 1975-87
EST	<i>Esoteric Teachings</i> , G. de Purucker, PLP, 1987
ET	<i>The Esoteric Tradition</i> , G. de Purucker, TUP, 2. kiadás, 1973
FEP	<i>Fundamentals of the Esoteric Philosophy</i> , G. de Purucker, TUP, 2. kiadás, 1979
FSO	<i>Fountain-Source of Occultism</i> , G. de Purucker, TUP, 1974
HPBM	<i>H.P. Blavatsky: The Mystery</i> , G. de Purucker, PLP, 1974
IGT	<i>The Inner Group Teachings of H.P. Blavatsky</i> , Henk J. Spiereburg (comp.), PLP, 2nd ed., 1995
Isis	<i>Isis Unveiled</i> , H.P. Blavatsky, TUP, 1972 (1877)
LBS	<i>The Letters of H.P. Blavatsky to A.P. Sinnett</i> , TUP, 1975 (1925)
MiE	<i>Man in Evolution</i> , G. de Purucker, TUP, 2nd ed., 1977
ML2	<i>The Mahatma Letters to A.P. Sinnett</i> , A.T. Barker (comp.), TUP, 2. kiadás, 1975
MLC	<i>The Mahatma Letters to A.P. Sinnett</i> , TPH, chron. ed., 1993
Ocean	<i>The Ocean of Theosophy</i> , W.Q. Judge, TUP, 1973 (1893)
OG	<i>Occult Glossary</i> , G. de Purucker, TUP, 2. kiadás, 1996
SD	<i>The Secret Doctrine</i> , H.P. Blavatsky, TUP, 1977 (1888)
SOP	<i>Studies in Occult Philosophy</i> , G. de Purucker, TUP, 1973